

УЗОҚ ИСМОИЛОВ

ҚУЁШ, МЕНИНГ
ОНАМСАН

Шеърлар

Тошкент
«Янги аср авлоди»
2004

84(57)6-3

Инсон ён-атрофга нисбатан лоқайд ва бефарқ бўлолмайди. Чунки ҳар лаҳзада кўриб, гувоҳи бўлиб турилган воқея ва ҳодисалар, муомала-муносават, табиат кўринишлари киши қалбига, онгига таъсир этади. Айниқса, шоирнинг юраги кўпроқ таъсирланади. Шоир бутун қалби билан дунёга ва инсонга бўлган қарашларини ўз шеърларида ифода этади.

Узоқ Исмоиловнинг «Қуёш, менинг онамсан» китоби ҳам зийрак, синчков нигоҳнинг ҳаётдан илгаганлари. Китоб ўқуячининг ҳаётга муҳаббат туйгуларини янада мустаҳкамлайди.

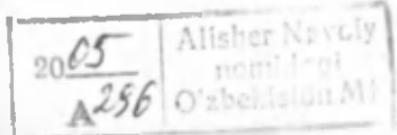
Масъул муҳаррир ва сўз боши муаллифи —
Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ, Ўзбекистон Ҳалқ шоири

Муалиф ушбу китобнинг нашир этишишида кўрсатган
кўмаги учун Аҳаджон ва Алишер Исмоиловларга самимий
миннатдорчилик билдиради.

H 30893
292

ISBN 5-633-01635-1

© Узоқ Исмоилов. «Қуёш, менинг онамсан».
«Янги аср авлоди» 2004 йил.

КАМТАР ШОИР ВА КАМТАРОНА ШЕЪРЛАР

Шеърни ким эрмак, ким бўш вақтни ўтказиш воситаси, ким шунчаки кўнгилхушилик деб тушунади. Ҳатто кўпдан шеър заҳматини тортиб келаётганлар орасида ҳам шундай фикрловчи-лар йўқ эмас.

Яна бир тоифа қаламкашлар бор, улар катта шоирликка ҳам, адабиёт оламида катта мартабаларга ҳам талабгорлик қилиши-майди. Лекин сўз санъатини мўътабар, шеърни муқаддас билди-шади. Сўзга ана шундай чин ошиқлик, чин ихлас уларнинг шеърла-рини нурлантиради. Бундай шеърларда айрим наст-баланд жи-ҳатлар бўлиши мумкин, лекин бу наст-баландни покиза руҳ тўлди-риб туради.

Мен Узоқ Исмоиловни ана шундай ижодкорлар, унинг шеър-ларини эса ана шундай шеърлар сирасига киритишни истайман. Негаки, у неча ўн йиллардан бери қўлидан қаламни ташламайди. Китоб чиқаришга ҳам ҳеч қачон шошилмаган. Бу даврда унинг ўзи ҳам неча бор ижодкор ва шахс сифатида ҳаёт синовларидан обдан ўтиб тобланди. Ўн йиллар давомида неча бор ўқувчилар имтиҳонидан ўтган, шоирлар назарига тушган шеърларини жамлаб, китоб ҳолига келтирибди. Бу Узоқ Исмоиловнинг би-ринчи китоби. Китобда унинг олам ва одам, муҳаббат ва садо-қат, яхшилик ва эзгулик, ёшлик ва кексалик, бақо ва фано ҳақидаги шеърлари ўрин олган.

Ўйлайманки, ушибу китобни ўқиган шеърхон шоирининг шахси ва шеърларишнинг табиати ҳақида ёргу тасаввурга эга бўлади. Назаримда, муҳими ҳам шу.

*Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ,
Ўзбекистон Ҳалқ шоири*

ЛАЙЛОДА БҮЛМАС...

Сендек малак санам дунёда бўлмас,
Дунё деманг қайда, рўёда бўлмас.

Ахтариб ҳам чиқманг етти фалакка,
Сендан ўзи ортиқ зиёда бўлмас.

Мушки анбарларинг кўнгилни очар,
Бундай бўйлар асло сабода бўлмас.

Оlam ичра излаб чиқса агар ким,
Сенга ўхшаш санам маъвона бўлмас.

Васлинг кўриб Ростий Мажнун бўлдим-ку,
Бундай ҳусни жамол Лайлода бўлмас.

ЙЎЛИНГИЗГА ИНТИЗОР

Йўлингизга интизор бўлганим-бўлган,
Хаёлда эркалаб сутганим-суйган.

Тушда кўрган каби бепарво бўлиб,
Хаёлим уфқида турганинг-турган.

Тонг чоғлари гўзал гуллар оралаб,
Гулларга рост сўйлаб юрганинг-юрган.

Сени кўрдим ҳар дам гуллар ичиди,
Ширип хаёлларни сурганинг-сурган.

Ишонсанг, рост айтгай сенга севгилим,
Чин кўнгилдан меҳр қўйганим-қўйган.

Адо айлаб нечун Ростий қулингни,
Арзин эшигтмай лаб бурганинг-бурган.

ҮЛТИРАЙ

Жонгинам, ёнингда бир дам үлтирай,
Бир дам не, соғиниб ҳар дам үлтирай.
Қаро күз, қошингта термулиб түймай,
Яна ҳам яқинроқ ҳамлам үлтирай.

Тенгсиз ой юзингта турай түйгүнча,
Сүзлари асалым, лаблари ғунча.
Бахтимга омон бўл дунё тургунча,
Офтоб жамолингни томоша этай.

Хаёлим ҳеч ёққа бузмайин-бузмай,
Гўзалим, васлингдан кўзларим узмай.
Боқайин юзингта еллар теккизмай,
Ҳар қанча қадрингта бир ўзим етай.

Кўзларинг қароги жонимга роҳат,
Сўзларинг қаймоги онимга роҳат.
Ростий дил сўроги жонимга роҳат,
Асал дудоғингта жонимни берай.

ЛОЛА ЯНГЛИФ ҚИРМИЗИНГГА

Лола янглиғ қирмизингта,
Ошиқ бўлдим гул юзингта.
Қалбимга чўғ ташлаб қўйдинг,
Мафтун бўлдим дил сўзингта.

Гули раъно шўх паризод,
Малаксиймо, қадди шампюд.
Ҳаёт борки то умрбод,
Кулинг бўлай бир ўзингта.

Тасаддуқдир бу жаҳонлар,
Битта эмас мингта жонлар.
Ошиқ-шайдо ер-осмонлар,
Икки қаро ўт кўзингта.

Йўлларингиз ҳар кун кутай,
Деди Ростий севиб ўтай.
Йўлларингта гуллар сочай,
Кўз тегмасин юлдузингта.

ҚУЁШ, МЕНИНГ ОНАМСАН...

Ширин дамлар, он ҳам сан,
Тирик жонга жон ҳам сан,
Абал ўзинг барҳаёт,
Қуёш, менинг онамсан.
Тафти меҳринг ёқасан,
Гўзалликлар тақасан.
Мавжудотни боқасан,
Қуёш, менинг онамсан.
Муқим жойда турасан,
Элни бир тенг кўрасан.
Айш, даврон сурасан,
Қуёш менинг онамсан.
Ўтли бағринг мавжи йўқ,
Элдан сенга гина йўқ.
Ростий сендан кўнгил тўқ,
Қуёш, менинг онамсан.

НАВРЎЗ, СЕНИ СОФИНДИМ

Қорлар эриб кеттунча,
Дарёлар лим тўлгунча,
Лолалар юз очгунча,
Наврўз, сени соғиндим.

Муаттар бўй сочгунча,
Кун-у тувлар кечгунча.
Васлинг хумор этгунча,
Наврўз, сени соғиндим.

Ёшлик пайтга ўхшари,
Фаслиарнинг дилбари.
Дилбаримни кутгандай,
Наврўз, сени соғиндим.

Ростий жондан севари,
Наврўз, сени соғиндим.

ТҮХТА, БОЛАМ...

Түхта болам, шошма болам,
Болалигим ушлаб олай.
Баҳорлигим сенда күриб,
Күнгилгинам хушлаб олай.

Ҳай-ҳай болам, дилда нолам,
Кувончларинг сифмас олам.
Ҳайқир болам, ҳайқир болам,
Етказмайин менга алам.

Олам асли шундай экан,
Одам насли болам, деркан.
Яйра болам сенга олам,
Кўзларингта кўнмасин нам.

Түхта болам, шошма болам,
Болалигим ушлаб олай.
Баҳорлигим сенда күриб,
Кўнгилгинам хушлаб қолай.

БИР ҚАРА

Оҳ, бу кўзинг бунча гўзал, қоп-қора,
Наргизларнинг шайдосига бир қара.
Кўрмакка зор ҳажрингта бир девона,
Йўлларингда адосига бир қара.

Бир бошинг телба этар жаҳонни,
Жаҳон аро гадосига бир қара.
Оташингда қийналар неча диллар,
Юрак, ишқинг савдосига бир қара.

Мұҳаббатдан яралғанми бу дунё,
Сенги деган дунёсига бир қара.
Гўзалиарнинг гўзалисан, гўзалим,
Узоқбойнинг Лайюсига бир қара.

ҚАНИ

Соғиндим, Гулжамол келсалар қани,
Иппқида ёнганим билсалар қани.
Ҳамдам бўлиб ҳар дам, нозик адолар,
Гўзал бир табассум қилсалар қани.

Атрофда парвона тонғти сабодай,
Кўнглим гулзорида елсалар қани.
Мужгонлар ўқ отар, минг ғамза билан,
Ҳижрон азобларин тилсалар қани.

Ростийни бир умр интизор этмай,
Сарви гул кулбамга келсалар қани.

* * *

Қаро дейму, қалам қошлиар кўзинига,
Мубталолар этдинг гўзал, ўзинга.
Ишқинг аро оташинига солдинг-ку,
Маҳлиёлар этдинг гўзал сўзингта.

Боқиб жамолингта ҳавасда қолар,
Чаманлар ҳуснингдан завқу шавқ олар.
Шоир вужудида илҳом кўзгалар,
Гуллар поёндоздир босган изингта.

Шайдоларинг шўхлигини қўёлмас,
Ошиқларинг сендан бошқа сўёлмас.
Висолингта кўкда ойлар тўёлмас,
Кечалари боқиб ойдек юзингта.

Менинг охутинам, лаблари фунча,
Ошиқларинг бедор тонглар отгунча.
Бахтимга соғ бўлгин дунё тургунча,
Ростийни ром этдинг гўзал, ўзингта.

* * *

Күёш ҳам оламга сочмасди зиё,
Ойларчи заминга боқмасди қиё.
Қайларда эдилар турфа ранг маъно,
Гўзаллар бўлмаса гўзал дунёда.

Булбуллар боғларда сайрамас эди,
Кўнгиллар очилиб яйрамас эди.
Хофизлар хонишин айламас эди,
Гўзаллар бўлмаса гўзал дунёда.

Одамлар жаннатта боқмас эдилар,
Дарёлар кўпиринб оқмас эдилар.
Кулоқлар раёнлар тақмас эдилар,
Гўзаллар бўлмаса гўзал дунёда.

Ҳаёт ҳам янтидан пайдо бўлмасди,
Тонгларда қайтадан наво бўлмасди.
Ростиё қўнглида садо бўлмасди,
Гўзаллар бўлмаса гўзал дунёда.

ТОПАР

Излаган имкон топар,
Сизлаган инсон топар.
Бу ҳаёт дўстлик билан,
Бу олам чаман топар.

Яхшилик йўлида одам,
Қадрини ҳар он топар.
Бахшилик қўлдан одам,
Шухратин достон топар.

Мард эса кипи агар,
Ўзини ҳоқон топар.
Зар қадрин билар заргар,
Қўли гул чаққон топар.

Кўнгилни имон топар,
Хақни дер виждон топар.
Кўнгилни топсанг Узок,
Шохсан, бир султон топар.

ТОНГДА ЭСГАН ХУШБЎЙ...

Тонгда эсган хушбўй сабоси яхши,
Дилга ором ёқар давоси яхши.
Сабо бирла ажаб хуш-хуш дамларда,
Кўнгилочар бир соз навоси яхши.

Тонг чоғида бирга дилбар ёнида,
Сайри чаман аро сафоси яхши.
Гўзал санам васфи ёндириса ҳар кун,
Куйдирганда нозу адоси яхши.

Баҳор чоғларида гўзал оламлар,
Этар кўксингни шод, ҳавоси яхши.
Ростий минг бир чаман, гўзал оламда,
Гўзал инсон деган, садоси яхши.

ВАҚТ

Бир-бир, икки, уч,
Кимда қанча куч,
Менман зўр деган,
Хаёлидир пуч.

Менман зўр деган,
Кўкрак ур деган,
Бир куни келиб,
Холим кўр деган.

Дўстлар, этманг аҳд,
Кучаниб ҳеч жаҳд.
Ягона зўр бор,
У ҳам бўлса вақт.

Узоқ ўйлаб кўр,
Ақпинг бўлса дур,
Ҳеч вақти дема,
Битта менман зўр.

БЎЛМАСА

Келмас уйқу кўзларга, кўзлар бедор бўлмаса,
Келмас ёнингта дилдор, ўзи хумор бўлмаса.
Сенсан дилдорим дерман, баҳтим-баҳорим дерман,
Эркалашдан, суюшдан дилдор бедор бўлмаса.
Сен севарим, моҳимсан, чиқармассан оҳим сан,
Ошиғига маъшуқдан зарра озор бўлмаса.
Осон тутманг, жўралар, ҳар замонда сўралар,
Гоҳи учраг дилдорни, қалби беор бўлмаса.
На керакдир бу дунё, кўзга жаҳон зим-зиё,
Ҳар дам аро қошингда, жонона бор бўлмаса.
Аҳду вафо дард бўлмаса, амал этмак шарт бўлмаса,
Бир ёр етар Ростий шу, ўзгага зор бўлмаса.

ҚҮЙМАСИН

Күптарга жақонни құздан қўймасин,
Хар кимсани шириң сўздан қўймасин.

Белларга дармону куч-куват, мадор,
Күёшдайин очиқ юздан қўймасин.

Ўз болант ўзганинг, ақраболардан,
Жонингта жон фидо, ўздан қўймасин.

Тўрт мучанг кўтариб юрар саломат,
Йўл босар оёғинг-издан қўймасин.

Жудо этма ҳаёт неъматларидан,
Ростиё бемажал туздан қўймасин.

ТЎРТЛИКЛАР

Ётаркан бехабар дунё ишидан,
Мардумлар ястаниб тупроқ сингари.
Олар бағрига ер сўрамай кишидан,
Яхшими-ёмон, хоҳи жантари.

* * *

Йўлида йўлакай йўловчи юриб,
Кўзлаган ерига етиб боради.
Қанчалик юрмасин яшаш йўлида,
Эҳ, қанча ишларни кўриб боради.

* * *

Сув кетади, тош қолади,
Ўсма кетиб қош қолади.
Қайғу ўтиб бош қолади,
Кекса қайтиб ёш қолади.

* * *

Яхшилар кўп бўлса олам мусаффо,
Яхшилар ёр ерда диллар дилкушо.
Яхшилар кўп йиллар бўлсинглар омон,
Уларга зор эрур жумлаи жақон.

* * *

Одамлар келинглар, дейди Азибек,
Ажойиб дилга хуш шириң сүз билан.
Ҳар дамда дўстларни эъзоз этайлик,
Боқайлик бир-бирга яхши кўз билан.

* * *

Қадрдан дамларни ўйласак магар,
Қайтариш иложи бўлмаса ортингта.
У ўттан кунларим бир кунин ҳатто,
Алишмадим сира бир қоп олтинга.

* * *

Бу ҳаёт абадий боқий бўлганми?
Май қуймоқликка ҳар дам соқий бўлганми?
Майнин Умар Хайём таърифлаб ёзган,
Таърифлашда ундан ҳеч ким ўзганми?

* * *

Чаманзор соҳиби одамзод ҳар дам,
Одамзод йўқ ерда етишмас бир кам.
Бас, шундай экан дўстларим ҳар кам,
Бизлар билан шодлик бўларкан бекам.

* * *

Май ичиб ҳар кун мастона бўлма,
Ружу қўйиб сен унга майхона бўлма.
Вужудинг тўлдириб дарду аламга,
Оқибатвой бўлиб ғамхона бўлма.

* * *

Кўнгилки, истайди қадру қимматни,
Хешлар қадрини, дўстлар дийдорин.
Ҳаётда оқланмас ул оқибатни,
Қадрият бобида ҳеч ҳам қарорин.

* * *

Келинглар, дўстлар, майли келингиз,
Менинг билан суҳбат курмоққа.
Истак дилда бўлса майлингиз,
Токи абад дўстим бўлмоққа.

* * *

Жаҳонда не улуг инсондан бўлак,
Инсонсиз бекамол биронта тилак.
Улуглар улуги ким экан десак,
Башар қуёши инсондир демак.

* * *

Ўзингдек кимсани ранжитма асло,
Донолар чин пандин унутма асло.
Ким элини менсимай айласа увол,
Оқибат тошгучи бир куни завол.

* * *

Баъзилар бор бўлиб дўстинг,
Бир кун шилиб олар пўстинг.
Лавозимдан тушиб қолсанг,
Юзга солар каму кўстинг.

* * *

Одамки яшар экан бемақсад бўлмас,
Гар мақсад бўлмаса, кўнгил ҳам тўлмас.
Эл-юртта хизматда из қолса ундан,
Гар яшаш бор бўлса, номи ҳам ўлмас.

* * *

Кимники дилдида бўлса фарофат,
Ишида мавж үргай шону шарофат.
Гарчи у тилида бўлса дилозор,
Хаёти доимо ғурбатда ғурбат.

* * *

Бахлининг боғини кўкармас дерлар,
Бу сўзни маъносин ҳамма ҳам билар.
Аммоқи баъзилар ютуғинг кўриб,
Ичидан зил кетиб бўхтонлар қиласр.

* * *

Яхшилик, яхшилар доим бор бўлсин,
Шу сўзга жойлар баҳтиёр бўлсин.
Аммо-чи яхшилик билмас инсонлар,
Мехру оқибатга умри зор бўлсин.

* * *

О, одам, дунёга не учун келдинг,
Яхшилик бобида гапинг бўлмаса.
Сен инсон бўлдим деб санама ўзинг,
Халқинітга заррача нафинг бўлмаса.

* * *

Табиат чиройи инсон биландир,
Кишининг шодлиги имон биландир.
Инсон ҳётига зиё бергувчи,
Меҳнатда маҳорат даврон биландир.

* * *

Бакилнинг нур бермас ёққан чироги,
Гар ўткир бўлса ҳам кесмас яроғи.
Баъзида даврага қўшилган чоғи,
Самимий кулгимас соҳта тиржоғи.

Водий узра ёққанида қор,
Ер кўйнида ётади баҳор.
Бу қор асли куту барака,
Завқи билан ҳамма баҳтиёр.

* * *

Сен одам бўлибсан, инсон ўғли бўл,
Ҳаётда ҳамнафас инсонга инсон.
Гар шундай экан бериб қўлга-қўл,
Замон-ла ҳамнафас бўлганида ўғлон.

* * *

Яхшими-ёмонми бўлгувчи тупроқ,
Ёмондан яхшини унугмас тупроқ.
Оқибат бўларкан тупроқда ётмоқ,
Жабрии этмагил бир-бирга ўртоқ.

* * *

Элликка кирганда эланган ақлим,
Сочларим оқ-рангта беланган ақлим.
Неча йил япасам ҳёт қўйнида,
Донолар дуридай тиланган ақлим.

* * *

Үқинг дүстлар, үқинг китоб,
Бұлмагайсиз ҳаргиз бетоб.
Мазмунлари күзгү бўлиб,
Қалға солар ажаб китоб.

* * *

Ҳаёт гўзаллиги аҳиллик билан,
Бир-бирига муҳаббат сахийлик билан.
Камолга етолмас ҳеч кимса ҳеч ҳам,
Бу олам қўйнида баҳиллик билан.

* * *

Азизлар, дунёга бир карра келдик,
Тириклик ишқида югуреб-елдик.
Қанчалик завқда ўтса ҳам ҳаёт,
Умрни ўтказдик шамолдек, селдек.

* * *

Дунёга келиб биз нималар кўрдик,
Яшашда ҳақлики ёки эгрилик.
Қарангки, ҳаётнинг тузин-насибин,
Алифдек туғилиб нунсимон қайтдик.

* * *

Дунё гўзаллигин билганлар билар,
Яхшиликни эшлаб қылганлар билар.
Ҳаётки насиҳат мактаби бўлса,
Сабоқни қулоқقا илганлар билар.

* * *

Ҳаёт ҳам бетиним оқдан сув каби,
Оргтамас, доимо олға оқади.
Сувлардек ҳаёгда сахий қадамлар,
Ўлкамга гўзалик рамзин тақади.

ТҮЙ ҲАҚИДА

Түйларнинг ҳам түйи бор,
Бир-биридан бўйи бор.
Тўйдан сўнг ўтирволиб,
Хўп ўйлатар ўйи бор.

Тўйларнинг ҳам тўйи бор,
Беўлчов қўй-қўйи бор.
Эҳ неча сўй-сўйи бор,
Сўнг хўп ўйлар ўйи бор.

ЁШЛИКНИ ҚЎМСАБ

Эй ҳаёт, шунчалар ширинлигинги,
Гоҳи билдим, гоҳи билолмадим ҳам.
Эй ҳаёт, қанчалар қизғинлигинги,
Бирда сезсам, аҳён сезолмадим ҳам.

Кунларим ўтди деб, бўлиб маҳлиё,
Умр кеттанига этмайсиз парво.
Қайдасан, бебаҳо ёнилигим энди,
Қайдасан тошқинли, жўшқинли маъво.

Қанийди табиат тантлилик этиб,
Гуллаган баҳорим қайтариб берса.
Юрган йўлларимдан қўшиқ тўкилиб,
Босган изларимда лолалар унса.

ТЎРТЛИКЛАР

Ҳаёт ривожи-ю, унинг кемтиги,
Йиллар давомида қўрамиз ойдин.
Шу кемтик жойларни тўлдирайлик деб,
Ногоҳ йўқлик томон отамиз одим.

* * *

Юртимизда гүзәллик яратди халқым,
Дүнёга шуҳратын таратди халқым.
Хаётда ўзбегим ўзлигин топиб,
Хурлик, баҳт қўшиғин яратди халқым.

* * *

Бир кундек ўтиб кетаркан баҳор,
Яшашни тасавзур этаркан баҳор.
Одатин такрор этгандек баҳор,
Бизга ёр этса нетаркан баҳор.

* * *

Йиллар ўтиб кетди билдиrmай аста,
Тирик жонда яшаш олар нафасда.
Қўз очгунча, туюлар, аттанг,
Ўтиб кетар экан умр бир пасда.

* * *

Ҳолинг сўрай нима денг,
Азизлар дўст-чун кўнгил кенг.
Бу дунёдир сиз - менга,
Ҳақ дил билан, ҳар вақт тенг.

* * *

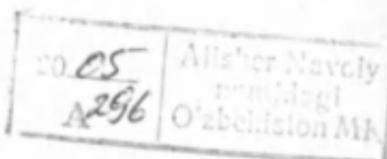
Дунёни сув босса, ўрдакка не ғам,
Деб келган аза ғдан, доно элим бор.
Унчалар бепарво бўлмангиз, бегам,
Кўзлари очиқҳа сабоқ-билим бор.

* * *

Дунёга келиб биз, нималар билдик,
Дунё-чун янгилик нима иш қилдик.
Заррача нафимиз тегмаса агар,
Оlamta не учун юк бўлиб келдик?

* * *

Зарурият талаб иши,
Нафас кириб-чиқиши,
Тирикликтан нишона,
Ҳаёт-яшаш ташвиши.

* * *

Кўзингнинг олдида турар намоён,
Умринг мазмуни лаҳзада баён.
Ўткинчи кунлардан қайта борасан,
Охирги манзилинг бир куни аён.

* * *

Бир гул очилар, бошқаси сўлар,
Дунёнинг ишидир, ҳар вақт шу бўлар.
Тирик жон эмасдир мутлоқ абадий,
Калтадир-ожиздир, чорасиз қўллар.

* * *

Дунёда нима кўп, ўтар ҳар кунлар,
Кунларнинг олдида бизмиз учқунлар.
Ўзимни жаҳонда улуғ зот санаб,
Мор деган нафсимга бўлдим тутқунлар.

* * *

Тугамас дунёнинг бир ками, иши,
Айланар тўрт фасл, баҳор, ёз, қиши.
Калладан каллага жойни алмашар,
Бор экан шу жаҳон, ғамлар, ташвиши.

* * *

Тўлгайми дунёнинг айтсанг бир ками,
Бўлгайми инсонда хотири-жами.
Бор экан, тирик дер, аҳли одамни,
Тугамас ҳеч қачон ташвиши, ғами.

НЕГА БИР КАМ, ДЕЙДИЛАР

Йўллар турфа чизиқ сирли-синоат,
Дўстлар ҳаёт қизиқ ёки одамзот.
Олий ҳакам инсон ақлли жонзот,
Нега бир кам дунё, дейдилар ҳайҳот?
Ўйламай сўзларми ён-верига қараб,
Баъзи одам айтгар ҳаёт мураккаб.
Одамзотдан инсоф, диённат сўраб,
Дунё турар ҳар дам унсиз қалтираб.
Дунё гўзал бўлар, инсондаги ҳар он,
Гоҳи бир ножинсдан тўзи-тўполон.

Ким бўлса, бир кам деб, айтар маъқулми,
Ягона ҳоқонку жаҳонда инсон.
Аҳли одам юрса тўғри йўлидан,
Бир кам дунё бўлмас, ўнгу сўлидан.
Ҳар бир киши зарра фирром бўлмаса,
Ростиј олам яшар, мўллик-кўлидан.

МЕХР-ОҚИБАТ

Кечалар улғайтар фалақда ойни,
Муҳташам саройлар, сўлим бир жойни.
Фариштга-санамлар, қошлари ёйни,
Сақлайди ҳамиша меҳр-оқибат.
Чарх кажрафтори еру самони,
Танантдаги жонни, дилда имонни.
Орият, номусни, тоза виждонни,
Сақлайди ҳамиша меҳр-оқибат.
Пок ният, соф қалбли асл инсонни,
Юргин ардоқловчи мард-шер ўғлонни.
Тингликини таянчи қутлуг замонни,
Сақлайди ҳамиша меҳр-оқибат.
Ростиј кечётган баҳтиёр онни,
Покиза имону ганларда жонни.
Бу ёруғ дунёни, жумла жаҳонни,
Сақлайди ҳамиша меҳр-оқибат.

ХАЙР, МАКТАБ

Остонантга бошум уриб,
Келган эдим қучогингта.
Жон мактабим, гаштинг суриб,
Таъзим этай даргоҳингта.
Етти ёнда сени излаб,
Келдим билим ўчогингта.
Кел болам, деб мени сизлаб,
Меҳр этдинг тойчогингта.
Йилдан-йиллар оғлиб ўтар,
Дарёлар ҳам тошиб ўтар.
Хаёт тезкор шошиб ўтар,

Үн саккизга етди ёшым.
Сени ташлаб кетай десам,
Күнгил узиб кетолмасман.
Болаликка қайттай десам,
Ихтиёрим этолмасман.
Хайр мактаб, жоним мактаб,
Сенда қолар ёшлигим бор.
Үрним олар мени эслаб,
Қаро күзлар-қошлигим бор.
Бутун сүнгиги қүнғироқни,
Чалар бўлдим, чалар бўлдим.
Юксак-юксак чўққиларга
Ростий, йўлни солар бўлдим.

* * *

Ёшлик пайтига жаннат ҳам ҳавас этар бир қаранг,
Кўчаларни тўлдириб, кулиб ўтар ёши-яланг.
Ёшлик чоғи баҳорга, ўхшашликда беғубор,
Кел, эй ёшлик, қайдасан, кўнгилларни олайин.
Гўзал олам, гўзал бир, қайдан топмиш турфа ранг,
Гўзалларнинг гул юзи оҳанг этмиш ранг-баранг.
Гўзалик, гўзалик, менинг билан сұхбат қур,
Олганингни мард бўлсанг, бир дам қайтариб берсанг.
Келмайсан яқинроқ, ўртайсан, жоним Узоқ,
Кулоқларимни чертар ёшлик завқлари-оҳанг.

РАВО КЎРМАДИМ...

Кўрар кўзларим ёруғ жаҳонга,
Тилаб элимга яхши-омонлик.
Менга ҳам сенга, улув замонга,
Раво кўрмадим ҳеч бир ёмонлик.
Ҳис этиб қалбим яхши томонга,
Сезиб дилимда, асл имонга.
Покиза кўнгил, софлил вижонга,
Раво кўрмадим ҳеч бир ёмонлик.
Асл жафокапи, тўғри инсонга,

Яратган ризқ-рўз, азиз маконга.
Имкони меҳнат, қодир деҳқонга,
Раво кўрмадим, ҳеч бир ёмонлик.
Шу азиз юртим, кутлуг жаҳонга,
Элига ҳамдам, улуғ ҳоқонга.
Туз этган халқим, азиз маконга,
Раво кўрмадим ҳеч бир ёмонлик.
Дилларга шодлик этар бўстонга,
Бир умр вафодор, гўзал жононга.
Ростийга достон Ўзбекистонга,
Раво кўрмадим ҳеч бир ёмонлик.

БИЛМАСАК ТАРИХНИ...

Билмасам, тарихни она юртим ҳақида,
Қилмасам таърифни она юртга баҳшида.
Юрмасман куюб-ёниб шу гулшаним номида,
Не керак анда, мәнга яшашим тупроғида.
Мен, кимни шу Ватанни, гул-чаман фарзандиман,
Элга бўлсам деб ўғлон, бир сухон фарзандиман.
Қайишиб жон этмасам, бўлиб мен дилбандиман,
Не керак, анда мәнга яшашим тупроғида.
Қайсики нокас билмас, шу ўлкани ғамини,
Раҳматим күёшиңг, тами нурда шамини.
Оромим масканимни жаннати кўркамини,
Ул Ватан ўғлонимас, Ҳақ қолар тупроғимас.
Шу бўстон ғамида, қайғуриб эртасига,
Кўшса ул ҳиссасин, дуру зар ширасига.
Кўрарда ғамзасида, гавҳари қаросига,
Десангки қарогимда, яшасин тупроғида.
Ватанига куйканак, Ростийга айлар мерос,
Азалий дерман менга, дил-дилдан кўймоқ ихлос.
Қилсанки эл ичинда, меҳримни рўйи-ростда,
Қолмогим шарағи эрур бу диёр тупроғида.

САККИЗЛИК

Күриб күзлар жаҳонни, ақылы-фаҳмли етмасант,
Бўлиб ўғлон сен юртга, зиён-захми этмасант.
Етук замон етукки, элни номдор қилмасант,
Нега келдинг ҳаётга, ҳар дам керак бўлмасант,
Кўриб дунё кўзларим, кўзим очиқ кетмасин.
Алиф каби ҳақ сўзим, эгик-синиқ бўлмасин,
Десант элга бўл содиқ, она юртим ғамида,
Қайгуриб сен ҳар доим, вақтинг бекор ўтмасин.

ТУЮҚЛАР

Шамс теграсида замин айланар,
Заминнинг юзида ҳаёт айланар.
Гўзаллик гўзаллар ҳажрида ёнар,
Ошиқи шайдолар, кўзлар айланар.

* * *

Сени ўйлаб кечалар кўзга уйқу келмади,
Ваъда айлаб у гўзал, бу кеча ҳам келмади.
Келса - келмаса бир кун, келиб қолар ой-гўзал,
Йўқоттаним вақт-кунлар, қайтиб такрор келмади.

* * *

Дунёга бир келдик, етиб-ортамиз,
Дунёга айб-нуқсон, юклаб ортамиз.
Айбимиз тан олсак нима ҳам бўпти?
Оқсоқлаб қолдикми ёки ортдами?

ТЎРТЛИКЛАР

Одамдан боғланган оламнинг банди,
Дунё тантими, одамлар тантни.
Ажабо, бу даҳр қандай боқади,
Кимга шўр-аччиқ у, кимга бол-қанди?

* * *

Инсон ҳақ юрса, у ҳар томон яхши,
Покиза соф қони, соғ-омон яхши.
Ростийсан, қараб күр босган изингта,
Қолдими сендан ҳам бир нишон яхши?

* * *

Кирада-чиқарда бир нафас-ҳаво,
Яшаш-чун зарурдир хуш эрүр даво.
Шу асно минг йиллар этсайди давом,
Аммо-ки ўлимни дерлар бедаво.

* * *

Бу дунё ҳар вақти бир кам яралтан,
Бир камни бутлашга одам яралтан.
Нечун билиб-бilmай баъзилар дейишар,
Турфа кўзлар билан оlam қараптан.

* * *

Заррада заррадек яшаб қолармиз,
Борича ризқимиз ошаб қолармиз.
Қанчалик тез ўтган вақтни билолмай,
Бир куни бошнимиз қашлаб қолармиз.

* * *

Дўстни кўрдим, душманни ҳеч кўрмадим,
Баъзида ўзимни хуш кўрмадим.
Бу дунё ғами-ташиши билан,
Кўнгилни холи, бўшманд кўрмадим.

* * *

Кўнгилни эзади гоҳида ғараз,
Сўзлардан, Ростий сан этмасанг араз.
Ёқасан баъзида ёлғонлар сўзлаб,
Соҳта тил, хушомад айласанг фараз.

* * *

Бу олам ёлғонни йўлида эрмак
Бўлганда жаҳонни ютармиси кўлмак.
Во ажаб гоҳида ўйлаб қоламан,
Дунё юкин қандай кўтарар юрак.

* * *

Хақиқат күйнида яшамас дунё,
Олға ҳеч қадамлар ташламас дунё.
Рост сұзлар оламни этмас хавотир,
Уруш-жанжалларни бошламас дунё.

* * *

Қопшлар остида, мужгон остида,
Икки күзлардир ёноқ устида.
Бир танда, бир тану күролмас эмиш,
Үнг күзга ғайрилиш чап күз дүстита.

* * *

Дунёда дүстсиз мен зерикіб кетдім,
Баъзіда чарчоқдан йиқіліб кетдім.
Бунчалар шириңсан, гүзілсан ҳаёт,
Қарилік чогига бирикиб кетдім.

* * *

Жонларга роҳатбахш, субхидам тонгда,
Яңгилік яралар, дам олган онгда.
Не ишлар гувоҳи бу сирли дунё,
Дилларга завқ этар ажайиб рангда.

* * *

Дунёга түймагай күзлардир - күзлар,
Үнгини чап алдар, бошқача сұзлар.
Нафсни деб баъзіда сохтакор юзлар,
Остоңа ҳатлагач, унугтар туздар.

* * *

Дүст учун дастурхон тузар дунёдир,
Күрганни бошқа ким бузар дунёдир.
Мен сендан ортиқ деб, ўзни баландда,
Күрсатар бир-бірдан ўзар дунёдир.

* * *

Номаълум сир билан бўлғандир дунё,
Минг озиб, минг марта тўлғандир дунё.
Ўлмаган ўтмасдир, абадий аммо,
Минг сирлар гувоҳи ўлғандир дунё.

* * *

Оламнинг сирини ечолмас одам,
Одамнинг сирини ечолмас одам.
Ечдиму дейдилар, маълум бўлмаган,
Хар дамнинг сирини ечолмас одам.

* * *

Кўз-кўзга термулиб, дарсларни ўқир,
Пинҳона, номаълум гумонлар тўқир.
Қизиқдир, тан олмас, гоҳи адашиб,
Кўргани кўрмасмиш очиқ кўз сўқир.

* * *

Мұҳаббат гулшани дермиш бу дунё,
Не саодат гулшани дермиш бу дунё.
Ёвузлик бошида одамзот гувоҳ,
Адолат гулшани дермиш бу дунё.

* * *

Дунёдир торга-тор, борга-бор дунё,
Дунёдир борга-бор, торга-тор дунё.
Келдию кетишидан тўлмаган асло,
Дунёдир барқарор, зорга-зор дунё.

* * *

Яхшининг дур сўзи оламни безар,
Ёмоннинг бир сўзи дилларни эзар.
Гоҳида ножинсу жоҳил ишидан,
Аҳли эл, оқиллар, сарсонлар кезар.

* * *

Кундузи кеч бўлар, кечаси кундуз,
Осмонни тўлдирав тунларда юлдуз.
Кўрапга кўзлар-чун олам сирларин,
Кундузу ҳар кеча, айлашар кўз-кўз.

* * *

Дунёда не маъно, сирлар мужассам,
Бирлашиб оламни айлар мустаҳкам
Не ишни, маънони пойдевори ким,
Дунёда энг буюк аталар одам.

* * *

Лаҳзада акс этар бир олам мазмун,
Мазмуннинг кўркидан чеҳралар гулпун,
Гўзаллик гўзалга синаш учун,
Ўзини намоён этадир ҳар кун.

* * *

Барча замонларда дунёдир бир кам,
Юраклар қатидан макон топиш ғам.
Не ажаб дейдию билмасдан одам,
Билсайди ўзини эканин олам.

* * *

Одамий фарзанди бўлмасдир инсон,
Сақласа кўнгилда бадфеълик гумон.
Шоҳлик айласа, адашиб тоҳи,
Нафсига қул бўлса ёмондан-ёмон.

Юракнинг тубида кўнгил ётармиш,
Ноўрин сўз унга оғир ботармиш.
Кўйиб юрсанг гар, тизгинини бўш,
Нафас каби ҳакалак газак отармиш.

* * *

Кел эй, ёр, кўнгил нени истамас,
Ихтиёрсиз мойилликни қистамас.
Хуш дами йўқ чоғда қолса бу кўнгил,
Вақтичоғлик соатидир эсдамас.

* * *

Дилдорининг ишқида ошиқ югурадар,
Ошиқнинг кўйида дилдор ўй сурар.
Икки дил топишиб қолганда бир кун,
Мұҳаббат қасридан кошона курадар.

* * *

Оламнинг ичида олам яширин,
Одамнинг ичида одам яширин.
Не бўлса тилгада чиқар сўз билан,
Тил баён этмаса, олам яширин.

* * *

Сирли бир асрорда яралди сўзи,
Некидир борига қаратди ўзи.
Бу ҳаёт ишқидан, мавжудот дилда,
Кўнгилда уйғониш таратди ўзи.

* * *

Кўхна дер дунёning тутамас иши,
Тутатар одамнинг оғзида тишин.
Тутаса бир куни адо бўларди,
Баҳорлар ёзлардир, кузлардир, қиши.

* * *

Жаноннинг кўйида ёнар юраклар,
Замоннинг ўйида ёнар юраклар.
Бу ҳаёт нақадар ширинлигидан,
Жаҳоннинг тўйила ёнар юраклар.

* * *

Абадий мангу йўл чўзиб сурадир,
Фалакда ой-куёш сузив юрадир.
Тирик жон абадий эмас ҳеч қачон,
Бир куни келиб йўлин узив турадир.

* * *

Кўйлаклар киямиз енгизилик мавжуд,
Гўзал бир оламда тенгизилик мавжуд.
Қизиқ бир ишлари бордир дунёning,
Бағри кенг дермизу, кенгизилик мавжуд.

* * *

Келибсан ҳаётта ҳақиқатни айт,
Ёлғондан ҳазар эт, рост томонга қайт.
Ўзингни кўтариб ерларга урма,
Ҳар замон яхшиидир ростни севар пайт.

* * *

Инсоннинг гўзалик томони тилда,
Ҳақиқат истасанг ўзингни бил-да.
Яхшилик уруғин сочсанг, агар сен,
Номингни сўроқла абадий элда.

* * *

Тонг доимо құглуғ қадам аталар,
Дунёда буюк зот одам аталар.
Жақоннинг шодлиги, күркам бойлиги,
Инсон билан чаман, олам аталар.

* * *

Сен жаҳон күркида бир шода эрсанг,
Гўзаллик аксингдан ҳаётга берсанг.
Меҳнатининг маҳсули завқинг шарафлар,
Ичиндан гўзаллик гуллар терсанг.

* * *

Кўчадан бир гўзал иболи ўтди,
Кўрганилар диллардан ғамлар унугди.
Очишган оламга муштоқ кўнгилга,
Шодликлар муаттар бўйларин туди.

* * *

Бу ҳаёт кимларга ширину аччиқ,
Бирига берк эшиқ, бирига очиқ.
Бир қаранг ҳаётнинг тантилигини,
Бирига оз берган, бирига сочиқ.

* * *

Марднинг мардлигидир сўзи жоиздан,
Ҳаёт ҳақиқатининг Ростий фоиздан.
Ҳақнинг ҳақлигини кўрмоқ истарлар,
Күёш чиқар ҳар кун ўзи жойидан.

* * *

Умрида ножӯя босмаган қадам,
Бормикан дунёла бирорта одам.
Оёқ остига бошимни эгиб,
Этардим макка деб, саждагоҳ ҳар дам.

* * *

Ҳақиқат дейдию, ҳақиқатпараст,
Пинҳона ишидан бўлар маст-аласт.
Гоҳида учраган ножинсу нокас,
Ростий дилларга етказар шикаст.

ХАҚИҚАТ

Күнгиллар қўридан изладим сени,
Юраклар тўридан изладим сени.
Ҳар учкун нуридан изладим сени,
Қайдасан, кўриниб тургин ҳақиқат?

Соҳтакор тилида эрмак бўлмагин,
Бенаф ўсиб ётган курмак бўлмагин.
Денгиз мисол ҳайқир, кўлмак бўлмагин,
Қайдасан, кўриниб тургин ҳақиқат?

Сенга суюнганлар асло лол қолмас,
Сени фақатгина номард тан олмас.
Оlamга кўркувлар-ҳадик ҳам солмас,
Қайдасан, кўриниб тургин ҳақиқат?

Бахтиёр дилларни қайнатар-топпар,
Сени ёдинг билан бу жаҳон яшар.
Бахтили бўлмоғини истасанг башар,
Қайдасан, кўриниб тургин ҳақиқат?

Чопилмас-кўмилмас, зинҳор йўқолмас,
Мальгуилар қадрингни ерга тўколмас.
Ростий гоҳ эгилар, аммо ўқ олмас,
Қайдасан, кўриниб тургин ҳақиқат?

НЕ УЧУН КЕЛДИМ

Мени дунё этмади бутун,
Кўнгил қати бир чети тутун.
Тополмасам айтаман нечун?
Ўтиб кетар эртага бутун.

Мени дунё яхши кўрмади,
Тугилгандай соф дил юрмадим.
Ростлик йўлда нафсим турмади,
Ҳақиқатта ўзим урмадим.

Мен дунёда нопокман дедим,
Ҳалолдан кўп ҳаромни едим.
Мурғакликда бенуқсон эдим,
Бу дунёга не учун келдим?

ХАЁТ БУНДАН ҲАМ

Ҳаёт бундан ҳам гүзал бўларди,
Ширин-шакар, бол-асал бўларди.
Тилларда достон ғазал бўларди,
Афсус, надомад, пушаймон бўлмаса,
Одам одамга душман бўлмаса.

Тошнинг устида туллар унарди,
Олтин қафасга булбул қўнарди.
Ҳақиқат тоғда инсоф тунарди,
Афсус, надомад, пушаймон бўлмаса,
Одам одамга душман бўлмаса.

Тоғлар тоғларга салом этарди,
Узатсанг қўллар ҳар ёқ, етарди.
Дарёлар сутта тўлиб кетарди,
Афсус, надомад, пушаймон бўлмаса,
Одам одамга душман бўлмаса.

Ташвишда, ғамда олам бўлмасди,
Юракларда ҳеч алам бўлмасди.
Ростий, бир дунё бир кам бўлмасди,
Афсус, надомад, пушаймон бўлмаса,
Одам одамга душман бўлмаса.

ЯХШИЛАР КЎПАЙСА

Дунё гўзал, ҳам танти,
Одам билан ҳар банди.
Ширин-асал кўп қанди,
Яхшилар кўп-кўпайса.

Дунё гўзал яна ҳам,
Бўлармиди шод-хуррам.
Бўлмасмиди бири кам,
Яхшилар кўп-кўпайса.

Дунё ширин биз билан,
Аҳилликда сиз билан.
Яхшиликдан сиз билан,
Яхшилар кўп-кўпайса.

Дунё гўзал ҳар қачон,
Ҳар ким эса гар инсон.
Кўнгли шодон ҳар инсон,
Яхшилар кўп-кўпайса.

КҮНГИЛ КҮНГИЛНИ ТОПСА

Мехр күздан тобланар,
Яхши сұздан овланар.
Дилда шодлик айланар,
Күнгил күнгилни топса.

Сиз бизга катта баҳт,
Юксакликда тоғу таҳт.
Умр чўзмоқ бизга нақд,
Күнгил күнгилни топса.

Диллар дилларга пайванд,
Эш бўлсада занжирбанд.
Ҳаёт ширин, асал, қанд,
Күнгил күнгилни топса.

Умр ўтар ҳар соат,
Қадр дунёдан қиммат.
Узоқбойга саодат,
Күнгил күнгилни топса.

МЕН ҲАМ ...

Қўшиқларда ялла айтиб,
Чарчамасдан қайтиб-қайтиб.
Гулзорларда ёшлиқ пайти,
Дилда шодлик тўтай, дерман.

Қуёш каби тафтли боқиб,
Дарёлардек нафли боқиб.
Ватанимга соғдил ёқиб,
Элдан олқиши олай, дерман.

Ҳаёт экан ўзи сабоқ,
Осон эмас яхши бўлмоқ.
Орзу этиб яшар Узоқ,
Шараф номда қолай, дерман.

Яхшиликни кўпга кўзлар,
Эл олдида ёрут юзлар.
Ҳақ гапини Ростий сўзлар,
Мен ҳам инсон бўлай дерман.

ЯХШИ УСТИГА ЯХШИ

Инсон қадри пул эмас,
Кўзлар кўзни алдамас.
Ёлғон сўзлар тиллармас,
Бўлса ҳаёт яхшидир.

Келса пайдари-пайдар,
Йиллар омадли қайтар.

Дўстта дўст раҳмат айтар,
Бўлса ҳаёт яхшидир.

Кўнгил кўнгилга баҳши,
Гўзаллик ҳаёт нақши.
Яхши устига яхши
Бўлса ҳаёт яхшидир.

ХАЛҚ СҮЗИ

Бўлмаган ҳеч ўқилмас,
Оҳори бир тўкилмас.
Ёвга наиза букилмас,
Бўлиб келган халқ сўзи.

Ҳақиқатан чин ўзи,
Инсонда ёр ўнг кўзи.
Имони бут пок юзи,
Бўлиб келган халқ сўзи.

Магзи-маъноси қуюқ,
Элда қудрати буюк.

Доим дилларда суюқ,
Бўлиб келган халқ сўзи.

Ҳар тарафдан кенг қамров
Таъсир этади дарров.
Текинхўрга беаёв,
Бўлиб келган халқ сўзи.

Тирик жонга шон-шухрат,
Кўнгилларга куч-мадад.
Узоқбойга кўп роҳат,
Бўлиб келган халқ сўзи.

АСЛИ ТОЗА...

Асли тоза умр бўйи айнимас,
Ёмон яхши қозонида қайнамас.
Яқин бўлган дўстман деган кўнгилни,
Рўпарангда турар бўлган ойнамас.

Булбул бўлса, қанча сайрар хуш эрур,
Булбул ўрнин гоҳи босар майнамас.
Суҳбат аро диллар роҳат топганда,
Баъзи ҳолда қўяр бузиб жойни маст.

Шайдоликни, садоқатда ижрова,
Этар бўлгай барча сулув Лайломас.
Бу дунёдир Узоқ бўлсанг, ўзи сир,
Қандай пайдо бўлган жойи тайинмас.

СИЗДА КЎРДИМ

Дунёда бор саодатни сизда кўрдим,
Аҳли инсон садоқатни сизда кўрдим.
Инсон деган улуғ номни оқламоқ-чун,
Файрат ила шижаотни сизда кўрдим.

Күнгил очар дилда ором меҳригиё,
Шириң сўзлар шафоатни сизда кўрдим.
Эшитганда завқ беради ажабтовур,
Турли-туман ҳикоятлар сизда кўрдим.
Мақсадингиз эзгуликлар қилмоқ ҳар дам,
Ҳалоллиқда шарофатни сизда кўрдим.
Ростийга хос Ростий юрмоқ бу дунёда,
Сўзи элда ижобатни сизда кўрдим.

СИРДАРЁНИНГ ЎНГ ЮЗИДА

Сирдарёниг ўнг юзида,
Фурумсарой диёри бор.
Қизларининг бол сўзида,
Шириң-шакар гулёри бор.
Фурумсарой кечалари,
Ойдин йўлдан кўчалари.
Лаблари дур ғунчалари,
Ҳар йигитниг дилдори бор.
Фурумсарой топған чирой,
Кўкда юлдуз мисоли ой.
Икки ёндан оқар шўх сой,
Гуриллаган бозори бор.
Сирдарёниг ўнг юзида,
Фурумсарой диёри бор.
Шоир Ростий дил сўзида,
Юртин мадҳин изҳори бор.

БАҲОР ҚАЙТГАНДА

Дилимни хушхон бир тароват тортар,
Софингчдан висоллар, кўнгиллар ўртар.
Фасллар шоҳига ҳаваслар ортар,
Булбуллар сайрашиб салом айтганда,
Ёштикни эслатар баҳор қайтганда.
Кўм-кўк бир паллалар қўзлар яшнатар,
Дилларда ҳаяжон, шодлик қўзютар.
Кўксингда яллолар, куйлар уйғотар,

Булбултар сайрашиб салом айттанды,
Ешиликни эслатар баҳор қайттанды.
Ошикү шайдолар ҳар ёнга қараб,
Күнгиллар очишар завқидан яйраб.
Яшнайди табиат гүзәллик ажаб,
Булбултар сайрашиб салом айттанды,
Ешиликни эслатар баҳор қайттанды.
Бир гүзәл дунё бу, азалдан-азал,
Күзларни қувнатар гүзәлдан-гүзәл.
Ростий-чун баҳш этар ғазалдан-ғазал,
Булбултар сайрашиб салом айттанды,
Ешиликни эслатар баҳор қайттанды.

РАВЗОЛАР ЭТДИ

Фасли хүш баҳор равзолар этди,
Ариқлар лабини сабзалар этди.
Сабзалар мавж уриб күм-күк паллалар,
Курмакка бир ажигла лаҳзалар этди.

Лолалар ҳуснини дилдора каби,
Ишваю ноз ила жиловлар этди.
Гүнчалар нишлари ошикқа қараб,
Мужгонлар сингари ғамзалар этди.

Ҳаётта ташна бир еттан куртаклар,
Табиат юзини майсалар этди.
Баҳор хүш ойлари, айланиб нағбат,
Ростий-чун файзи ёр жавзолар эди.

ВАСЛИНГ — ЖАМОЛИНГ

Васлинг — жамолинг, ҳар он ўйлайман,
Тушларимда ҳам сени сўйлайман.

Ҳажрингда тўлғониб кечалар бедор,
Булбултар мисоли хандон куйлайман.

Йўлларингни пойлаб кун, ҳафта, ойлаб,
Келишингни кутиб, бўйлаб бўйлайман.

Софигчларимни ғазалға жойлаб,
Номинтта дилбарим мактуб йўллайман.

Бўйингдан ўргилай моҳи табоним,
Буюр не истайсан, мен Ростий шайман.

БАХТИМСАН ЎЗИНГ

Гулчехра нигорим, баҳтимсан ўзинг,
Гўзал вафодорим, баҳтимсан ўзинг.

Гулдек табассуминг кўнглимни очар,
Кўзлари хуморим, баҳтимсан ўзинг.

Сайри чаманларда фасллар ичра,
Фасли баҳорим, баҳтимсан ўзинг.

Ишқим осмонида нур сочтан ҳулкар,
Ишвали дилдорим, баҳтимсан ўзинг.

Сен жаҳон мулкида ягона дилбар,
Ростийга мадорим, баҳтимсан ўзинг.

ҚАЙЛАРДАСИЗ, ҚАЙДАСИЗ?

Ишқни дилга солтан қиз,
Хаёлимни олган қиз.
Қаерларда қолган қиз,
Қайлардасиз, қайдасиз?

Кечалари ой-юлдуз,
Ширин забон, ширин сўз.
Қаро қўзим қаро қўз,
Қайлардасиз, қайдасиз?

Нозларинг бунча дейму,
Куйдирдинг шунча дейму?
Лаблари фунча дейму,
Қайлардасиз, қайдасиз?

Ошиғини қийнаган,
Ростийни минг синаған,
Бўса бериб сийлаган,
Қайлардасиз, қайдасиз?

КУТАР ЭДИМ

Йұлда сизни кутар эдим келмадингиз,
Севар ёрим, севганимни билмадингиз.
Билсанғизда билмаганга олиб ёки
Бизни, гүзал, назарларга илмадингиз.
Пари чехра, Ойтул дейму қыз томонға,
Қараб-қараб құяр эдим сиз томонға.
Келарсиз деб, умид этдим биз томонға,
Хабар олиб бир қарамлар құлмадингиз.
Бир келибсиз, қошым аро тұрмадингиз,
Гул очилиб бұстонимда юрмадингиз.
Хажрингизда күтганимни күрмадингиз,
Муштоқ құнглим, мужгонлардан тұтмадингиз.
Йұлларингиз кутар, Ростий келмадингиз,
Севар ёрим, севганимни билмадингиз.
Билсанғизда билмаганга олиб бизни,
Чин ошиқни назарларга илмадингиз.

ЗАМОНДОШИМ – ЗАМОНДОШ

Замин ичра ҳамма вақт,
Юракларда ишонч-аҳд.
Сизга бұлсін толе-баҳт,
Замондошим-замондош.

Истак, мақсад, құнгли оқ,
Келажагингиз порлоқ.
Сизга бұлсін баҳт ҳамроҳ,
Замондошим-замондош.

Юракда сабру бардош,
Яхши ниятлар йұлдош.
Асрдош, оқыл сирдош,
Замондошим-замондош.

Ҳамиша йұлы порлоқ,
Иродаси мисли тоғ.
Сизга баҳт тилар Узок,
Замондошим-замондош.

ҚҰЗГА СУРТАР ЮРТИМСАН

Оlam бұлған маҳлиё,
Тан олған бу күн дунё.
Азизсан ҳам түтиё,
Дилдан севар юртимсан.

Күёш четлаб кетмаган,
Кимни шайдо этмаган.
Таърифға сүз етмаган,
Дилдан севар юртимсан.

Юртбошимга саломат,
Этар элиз садоқат.
Тингчлик истар ҳар соат,
Дилдан севар юртимсан.

Бир күрганни ақли лол,
Ошиқ-шайдо бўлиб қол.
Ростийга ёр истиқбол,
Құзга суртар юртимсан.

СЕВГАНИМ АЙТАЙ

Жондан ширин сени севганим айтай,
Күйингда адолар бўлганим айтай.
Кетолмай ёнингдан зарра нарига,
Парвоналар бўлиб қолганим айтай.

Муҳаббат кўчаси шунча ширинми,
Кўлларингдан ушлаб олганим айтай.
Оташин ҳажрингда ўйларда қолиб,
Юракка ишқингни согланим айтай.

Гўзалим, висолинг насиб бўлгунча,
Девоналар каби толганим айтай.
Кўрганда ҳар сафар, Узоқбой-Ростий,
Кўксимда ҳаяжон тўлганин айтай.

СУБҲИДАМ ТОНГЛАРДА

Субҳидам тонгларда, янгилик онгда,
Ҳаётга ишқингни пухталар танда.
Ширин бир онларда тозалик қонда,
Ҳаётга яна ҳам ошар муҳаббат.

Субҳидам тонгларда, ажаб оҳангда,
Дунё тинч товланар, гўзаллик рангда.
Манзара кўрки бахш этар жарангда,
Ҳаётга яна ҳам ошар муҳаббат.

Гўзал бир оламда, турфа чаманда,
Субҳидам тонглари ором эттанды.
Танларга ҳузурбахш роҳат еттанды,
Ҳаётга яна ҳам ошар муҳаббат.

Субҳидам тонгларда, Узоқ омонда,
Эркин-хуш нафаслар олар замонда.
Яхшилик йўлларда, яхши томонда,
Ҳаётга яна ҳам ошар муҳаббат.

ГҮЗАЛИМ, ҲАЖРИНГДА...

Гүзалим, ҳажрингда ҳар кеча ёнай,
Офтоб жамолингта түйгүнча қонай.

Севгилим, сен менинг бир жаҳон баҳтим,
Қадли ниҳолингта жон садқа этай.

Сени деб яшайман бу олам аро,
Сени Лайли, ўзимни Мажнуи, деб санай.

Соф севги, муҳаббат бўлса ўртада,
Айирмас бизларни гумон ҳар қандай.

Ишқингда чин оппиқ девона Ростий,
Бир умр оламдан ўтгунча ёнай.

ЖОН ШИРИН, ЖОНОН ГҮЗАЛДИР

Жон ширин, жонон гўзалдир,
Ёр билан ҳар он гўзал.
Марварид тонгларда куйлар,
Булбул хушхон гўзал.

Сұҳбати жонон шириндир,
Дилга-дил пайванд эса.
Рози-дил изҳор этарга,
Сұҳбати жонон гўзал.

Бу ҳаёт бўстон гўзалдир,
Дилда чин достон гўзал.
Қўзларни мафтун этарда,
Кўргали жаҳон гўзал.

Ростий-о, ҳаддингни билгил,
Ҷўзма гашни ҳар қанча.
Гар узук бўлса бу олам,
Гавҳари инсон гўзал.

ГҮЗАЛ ИНСОННИ ТОПДИМ

Дунё леган бозорни кезиб,
Кўнгли тоза инсонни топдим.
Чаман бўлган гулзорни кезиб,
Дўстларга кон жаҳонни топдим.

Ҳаёт йўлдан яхшилик сезиб,
Дилларга мос имонни топдим.
Яхшиликдан баҳшилик сезиб,
Жонга дармон имконни топдим.

Ёмонликни ҳар қачон эзив,
Баланд турган осмонни топдим.
Нафсни деган ўпқонни эзив,
Тўғри йўлдан виждонни топдим.

Ҳар ён гўзал маконни кезив,
Элим суйтан заминни топдим.
Чаман бўлган бўстонни кезив,
Ростий гўзал инсонни топдим.

ШИРИН СЎЗДАН ЮКСАК

Ширин сўздан юксак тортиғи бўлмас,
Инсонда ишончдан ортиғи бўлмас.
Бу дунё кемтиғи ҳеч қачон тўлмас,
Оlamда муҳаббат-садоқат ўлмас.

Ҳаётнинг ҳар ери эгрилик йўлмас,
Барча ҳам баравар нафсига қулмас.
Бебахра танангда заарли қўлмас,
Нотавон устидан мард киши кулмас.

Дарёлар бир ерда тургувчи кўлмас,
Ўнг қўллар қачондир бўлгувчи сўлмас.
Ширин сўздан юксак тортиғи бўлмас,
Инсонда ишончдан ортиғи бўлмас.

ОДАМЛАР-ЕЙ, ОДАМЛАР

Одамлар-ей, одамлар,
Яхши-ёмон одамлар.
Яхшиларга эрганигум,
Ёмонларга ёндоптмай.
Улар билан курашгим,
Яқин сари қондошмай.
Яхшиларга ҳақим йўқ,
Бирор нарса демоқقا.

Ёмонларни күргим йўқ,
Зор эмасман кўрмоқча.
Сиз азизсиз, одамлар,
Сиз улуғсиз, одамлар.
Сизлар сари интилгум,
Сизлар билан яшагум.
Яхшиларга ҳамма ёр,
Ёмонлардан эл безор.
Шунинг учун, эй одам,
Сиз яхшилар, бўлинг бор.

* * *

Бирдан ҳаво гулдураб,
Чақин чақар ялтираб.
Дилга солиб ваҳима,
Ҳарён тураг қалтираб.
Бир ёнда куруқ ҳаво,
Бир томонда нам ҳаво.
Қилдиларми қаттиқ жанг,
Жанги дарди бедаво.
Охир отдан тушдилар,
Ёмғир бўлиб тушдилар.
Ерни қучиб ўпишиб,
Сойлик бўлиб жўндилар.

ДАЪВАТ

Жаҳон халқлари,
Сиз улуғлари.
Бўлсангиз яқдил,
Ҳеч қачон ҳеч ҳам
Бўлмагай уруш.
Тинчликка қарни
Бўлмайди юриш.

ҲАЁТ КЕМТИК, ДЕЙДИЛАР

Ҳаёт кемтик, дейдилар,
Кемтик бўлса тузатинг.
Бутлаш аҳд бўлса arap,
Ёрдам кўлин узатинг.
Кемтигини биз ҳаётга,
Минғирлаб яшаш асло
Ярапмас одамзотга.

ОНА

Она азиз, улуг зот,
Оlamда йўқ унга тенг.
Усиз шодлик дилга ёт,
Кекса кўнглини яйратинг.
Бир кун кетади ўтиб,
Кейин қолган доғ ёмон.
Мен онамни йўқотиб,
Топа олмай доғдаман.

ҚАРҒАЛАР ҚАҒИЛЛАШАР

Қарғалар қағиллашар,
Қор тусашар қарғалар.
Бошларига нур ёғса,
Додлаб ҳар ён тарқалар.
Қағиллашса қарқалар,
Бор нужудим қақшайди.
Совуқ нафас одамлар,
Қарғаларга ўхшайди.

БОЛАЛИГИМ

Болалигим, бўш-баёвлигим,
Болалигим, ўт-оловлигим.
Не кунларни ортда қолдирган,
Болалигим, шўх-яловлигим.
Қаердасан, қайларда қолдинг,
Энди сени топиб бўларми?
Бир мавж уриб ўттан тўлқинда
Икки қайтиб оқиб бўларми?

БОТИРЛАР ЎЛМАЙДИ

Ўттизинчи июн эрта саҳари,
Эшитдик эфирдан машъум хабарни.
Уч ботир ногаҳон ҳалок бўлибди,
Кўздан сел ёш тўқди барча ёш-қари.
Эшишиб юрақдан кўплар қатори,
Эзилиб барчамиз дилимиз пора.
Мангу ҳар бирингиз мардлар сардори,
Хизмати бебаҳо юргим мадори.
Коинот оламин забт этганлар,
Олтин варакъларга номин битганлар.
Бахтиёр элига хизмат қилганлар,
То абал қалбларда асло ўлмайди.

ЁШЛИК ВА БАҲОР

Серипва, сернозу бўлиб фусункор,
Одатдек келибди бу гўзал баҳор.
Ҳамал кириб тинччи йўқолган деҳқон,
Мўл ҳосил ишқида кечалар бедор.
Ариқлар лабида бўлиб сабзакор,
Табиат ям-яшил гиламин безар.
Ниш урган кўкатлар нафис ишвакор,
Ўлкамнинг рамзиидир ажиг пурвиқор.
Тоғларда қор бўлса, пастиклида баҳор,
Келибди сержило кулиб жилвадор.
Мисли сирға таққан гул юзли дилдор,
Фасллар эркаси бу элда баҳор.
Кипилик умрини баҳори қайта,
Йиллар баҳоридек келмаскан такрор.
Дўстларим дилимни айласам изҳор,
Боқийдир умрингиз тоғмасин осор.
Баҳору ёшликни мадҳин таърифин,
Шоирлар сингари этолмас таъриф.
Ҳаваскор шоирни маъзур тутингиз,
Шеърларим бўш бўлса, айбим ўтингиз.

СИР БЎЙИДА

Сир бўйи соҳиллари
Дам олишига
Хўп жой экан,
Ҳар ёнда боғу роғлари
Турфа ранта
Хўп бой экан.
Бунда келган,
Ҳар бир меҳмон,
Ҳордигидан,
Бўлиб мамнун,
Тезда туриб
Қайтмас экан.
Боғларда булбуллари,
Хандон этиб,
Сайрашлари
Турғизгали
Қўймас экан.

БОБО ДЕХҚОН

Күли қадоқ бобо дәхқон,
Күлларингда ўйнар кетмөн.
Яшашингта этиб имкон,
Заҳматинг күп она ерда.

Ҳар кун тонгда тура олиб,
Дала томонга йўл олиб.
Экканларинг чиқса униб,
Шодланасан қониб-қониб.

Бигта донни кўп дон қилиб,
Дўстларингни шодон қилиб,
Шухратингни достон қилиб,
Яша бошинг осмон қилиб.

* * *

Эй, азиз, мангуга бош кўйғанлар,
Жангларда бошини ёш кўйғанлар.
Қабрига қимматли том кўйғанлар,
Сизларни шарафлар бутунги авлод.

* * *

Яратган ҳам, кийгизган ҳам,
Устингни бутлаб, егизган ҳам,
Ўзи жойлаб ўтказган ҳам,
Азиз бўлган она табиат.

ТЎҒРИ СЎЗЛАНГ

(қочирма гап)

Ҳақни десам урарлар,
Хушомадни суралар.
Иймон, эътиқод ила,
Ватан дея куярлар.

Ҳақни денгу тўғри сўзланг,
Сизни ҳеч ким ҳар не демас.
Хушомад-ла сўз маъқулланг,
Сизга ҳеч ким дашном бермас.

Тарбия, деб түгри урсанг,
Үйингдаги боланг суймас.
Ишбильармон бўлиб юрсанг,
Ҳар кўчани эшик беркмас.
Тўғри юрсанг, тўғри юрсанг,
Гарду чанги сенга юқмас.
Агар фойданг дўстта тегмас,
Кибла қиё қараб боқмас.

ЎЗ АҚЛИДАН ТАШВИЩДА ИНСОН

Ҳаёт пайдо бўлгандан буён,
Ўз ақлидан қирғинда инсон.
Во ажабки ўзи яраттан,
Тиг зарбидан бўлдилар қурбон.

Ҳаёт пайдо бўлгандан буён,
Фақат ўз-ўзидан ташвищда ҳамон.
Табиат унчалик этмади ҳалок,
Ўзлари бир-бирга келтирди қирон.

Қанийди ақлилар бир ерда бўлиб,
Ҳамжиҳат бир фикр бўлса одам.
Қирғин қуролларни тинчликка йўллаб,
Тинчликка абадий кўйсалар қадам.

Абдулла Орифнинг ўт сатрлари,
Жаҳонда тинчликка эмасми даъват.
Унутманг, азизлар, уруш сўзларин,
Абадий тинчликка эрур жароҳат.

САВОЛ

(она тилидан)

Софиндингми мени деб,
Боласидан онаси.
Савол оҳанги этиб,
Эркаларди боласин.
Бола эса хушчақчак,

Мисли ёниб гулчечак,
Отар эди ўзини,
Онасин күчогига,
Худди жаннат богига.
Гар бола соғинмаса,
Онам қайды демаса,
Нима учун боласин
Эшитгилар ноласи?
Йифи овози чиқди
Парвона бўлар она,
Онасин соғинганин,
Боласи овозидан,
Пайқасада онаси.
Сўраб кўярди яна,
Соғиндингми мени-я,
Қоракўзим, жоним-а...

* * *

Инсоф борми деркан ноинсоф,
Ўз қилмишин қилмайин ҳисоб.
Найрангларин бир карра тизса,
Бўлар экан бир неча китоб.

Гар ўзидек олғирни кўрса,
Ҳам топқири юлгични кўрса.
Оғиз-бурун ўшишиб улар,
Қўшалоқ бўлиб фойдани урап.

ОНА

Уч дона ҳарф,
Жам толған сўз.
Нон каби таъриф,
Айлайди кўз-кўз.
Онами ё нон,
Иккиси бир жон.
Ҳаётдаги шон,
Жонларга дармон.

ТАСАВВУР

Табиатни абад туриши,
Чойхонага қўйилган сўри.
Бир-бир чойга келиб-кетишар,
Неча-неча авлодлар тури.

ЎРИКНИНГ ДАВОЛИГИ

Табиат сахийлигин,
Яшашга имконлигин,
Мевалар сароблигин,
Билар уни билганлар.

Меваларнинг сардори,
Юракка хўп мадори,
Кувват ато этишда,
Табиат шифокори.

Табиат эҳсон этган,
Юракка ўхшаб кеттан.
Ўрик манзур шифодир,
Соғлиққа нафи етган.

НЕГА КЕЛДИМ ҲАЁТГА

Нега келдим ҳаётга Ватан жоним севмасам,
Она каби ҳар қачон жонажоним демасам.

Эрка бўлиб кучогида яйрасам ҳар ёғида,
Деманг фарзанд юртимга жони қурбон бўлмасам.

Мустақиллик, эркин, муқаддас, деб қалбимда,
Зарур ерда ўзимни фидои жон этмасам.

Мен лойиқми Ватанга, марди ўғлон бўлмоққа,
Ўтиб замин гардини шараф-шоним қиласам.

Беркитолмас ой юзин этак билан ҳеч замон,
Амир Темур бобомдек ўғлоним эрмасам.

Мақсадим ҳақ йўлида баҳолаш шарафида,
Юртбошим қадрин ортиқ чин имоним билмасам.

ҲАЁТ

Тирик мавжудотнинг яшаш мазмуни,
Ёйинки борликқа берилган якун.
Тирикчилик дея яшамоқ учун,
Зулусимон қопни орқалаганимиз.

ОНАМГА

(Қасида)

Она ҳақида
этмоқ қасида
Ишгиёқида
Кўлимга қалам
Яна оламан.
Ўйга толаман,
Мадҳини бирдек
Шарафлай олсам.
Мақтовга арзир,
Бирорта сўзда.
Баҳолай олсам,
Бизга кенг одам.
Ўзи бир олам,
Қолдириб тортиқ
Қадрин ортиқ
Этгандир ўзи.

ИЗЛАДИМ

Софисам онажоним, меҳрибоним изладим,
Софисам нур жаҳоним, жонажоним изладим.

Мехри кўнглим қўмсагач, дили жоним изладим,
Шириң сўзин эслагач, шараф-шоним изладим.

Термұлсам оналарға, аммо сизге ўхшамас,
Умрим бөгөн бақори хүш забоним изладим.

Ед айлагач оқадур күзларимдан жиққа ёш,
Түрт тарафта боқибон йүқтотганим изладим.

Хөвліміздан топмайин ҳоки пойинг гардини,
Ахтариб тополмасман, гулистаним изладим.

Бир умр ёд этурман оқ сутингиз ҳурмати,
Шу сабабдан ҳар соат нурағышоним изладим.

Едіма түшгач, Узоқ она ҳурмати-хаққи,
Аввали охир замон сиз имоним изладим.

ШЕҮР ІЗАМАН

Шеър ёзаман, шеър ёзаман,
Шеърим билан сүңг қоламан.
Гоҳи айтиб дил изҳорим,
Гоҳи хаёлга толаман.

Шеърлар ёзиш осон эмас,
Ёзмаганлар буни билмас.
Баъзи акам тұравачча,
Шоирликнинг қадрин қылмас.

Калб қүрини юлқиб чиқар,
Түжөн этиб олиб чиқар.
Яшириңган сир-асори,
Қалам учдан қоюз ўпар.

Шоир деган номнинг ўзи,
Табиятта ошиқ эркан.
Манзарага боқиб күзи,
Илхомларим құшиқ эркан.

ҚАЙСИ МАЪҚУЛ

Пулни пулдор топади, аҳмоқ кетмон чопади,
Дейди баъзи ақли бор, ақли ювлаб кетганлар.
Кетмон ерни чопмаса, элни кимлар боқади,
Айтмас эди бу гапни фаросати етганлар.

Пулни пулдор топар, дехқон кемон чопавер,
Бирни дерди чайқовчи, бири эса тўкар тер.
Ҳар иккисин фарқи бир, ўртаси икки газ ер,
Пулдор пулни топиб ер, дехқон ерни чопиб ер.

ТЎРТЛИК

Ҳаётда кўп қизиқ ишлар бўлар экан,
Оғзингизга тўсиқ тишлар бўлар экан.
Андишиасиз сўзлар чиқса гар тилдан,
Үлмасдан гўримиз гиштта тўлар экан.

ХАЁЛЛАР

Хаёллар, хаёллар, ажиг хаёллар,
Ҳали битмаган ишнинг бошисиз.
Ер юзини кўрмаган гўдак ёшисиз,
Хаёллар, хаёллар, ажиг хаёллар.
Бир зумда олибоқ одамлар ақлин,
Ҳар онда кўрсатиб унинг иқболин.
Хаёллар, хаёллар, ажиг хаёллар,
АЗимбой дехқоннинг иқболи бўлиб.
Сочарсан неъматлар уругин кулиб,
Қовушган мисоли висол онидек.
Турарсан, севгилим, дилдор ёнида,
Хаёллар, хаёллар, ажиг хаёллар.
Сенингдек ҳеч нарса тезда учолмас,
Оlamни яшиндек зумда қучолмас.
Чексиз-чегарасиз шоир ўйисан,
Бастакор яратган қўшиқ, куйисан.
Ўйга голсам олиб қочар хаёллар,
Шошганда каллага келмай хаёллар.

* * *

Подшатада бўлганмисиз?
Бўлмаганлар бўлсин бир.
Унинг гаштин сурганимисиз?
Сурмаганлар сурсин бир,
Кўрмаганлар кўрсин бир.
Бахмал гилам тўшалган,
Яшилилкдан ҳар тараф,
Маҳдиё айлар сизни,
Гўзаликка йўқ тараф.
Ўнгу сўлда катта тоғ,
Кенг ўртада оқар сой.
Сайрашарди вақти чоғ,
Какликлар пайдар-пай.
Мисоли жаннат кўрган,
Лол қолур ҳар бир кўрган.

УНДАЙДИ ЮРАК

Бўз ерга бор, деб ундайди юрак,
Айла гулзор, деб ундайди юрак.
Чўлни япнатсанг бўлгувчи доим,
Бахт сенга ёр, деб ундайди юрак.

Меҳнатта мосдир қўшиғинг-куйинг,
Меҳнатни севсанг ошар обрўйинг.
Ишда ўринак бўл умид-орзуинг,
Топгин қарор, деб ундайди юрак.

Борганим бўлсин ўша бўз ерга,
Чўлни япнатиб ботайин терга.
Қайнайди ҳаёт қўшиқقا, шеърга,
Чин мавзу бор, деб ундайди юрак.

СУВЛАР

Ўйнаб оқар баҳор сувлари,
Тиним билмай қайга шошасиз.
Қир бағрига тақиб гулларни,
Тошдан-тошга ўйнаб ошасиз.

Тоғлар оңиб дала бағриға,
Яшіл гилем тұшаб келасиз.
Чиройша құшиб мінг чирой,
Үлкәмізга аро берасиз.

ФУРУМСАРОЙ

Она қишлоқ жонажон Фурумсарой,
Сир бүйіда чин бүстөн Фурумсарой.
Чиройинг бор сулув шаҳар чиройидек,
Күрганларнинг ақли ҳайрон Фурумсарой.

Богларингта бол бергувчи анҳор сулув,
Пахтазорлар чиройингта тиниқ күзгү.
Иқболи бор аҳди чин халқынг бардам,
Шараф сизга аҳли деңқон Фурумсарой.

БЕБАҲО ЙОРТИМ

Гүзал юртим, жонажон юртим,
Хар мисқол тупротинг күзимга сурттум.
Күрки жамолингта түймай боқаман,
Шириң оғушингда барқ ураг чаман.

Туркестон элида гүзал диёрим,
Номи дил-тилларда ғазал диёрим.
Олтинга хазина малғыл диёрим,
Дунёда ҳар юртдан ағзал диёрим.

НИГОҲЛАР ТҮҚНАШДИ

Ногаҳон түқнашди нигоҳлар бирдан,
Тилим лол бисотдан тополмай бир сүз.
Күзларинг күзимда құш наргизинг ҳам,
Эрким бүғизлашта шай жаллюдомуз.

Қалбим дер, сүзла, сүнг жавобин олгин,
Розилик берса баҳтли бўлиб қолгин.
Амрини ўгадим, ишқ этдим изҳор,
Ерга кўз тикканча лол қолди дилдор.

Сўнг дединг бир-бирни синааб кўрайлик,
Тақдирлар эп кўрса даврон сурайлик.
Синагил марҳамат сина мантуга,
Куёшлик қилсанг бас баҳтим тонтига.

ТУЮҚ

Кўп ишларни кўргай ҳаётда бу бош,
Дўстларим яхши бўлинг, бўлмай бебош.
Меҳнатсевар, камтарин бўлинг доим,
Ёш бўлсангиз-да бўлурсиз элга бош.

ДУНЁ МАЗАСИ

Дунё мазаси нимада десак,
Оlamни кезсагу саёҳат этсак.
Олсак жабар дўстдан, билиб аҳволин,
Қадрин меъёрин ўрнига қўйсак.

Йўл узоқ бўлса-да, кўнгилни яқин,
Этмоқдик нақадар лаззатли, ширин.
Яқинлар, хепларни эъзозлаб қадрин,
Ўрнига кўймоқлик нақадар ширин.

ФАРДЛАР

Ўзни ким этса баланд элидан,
Не кўрса оқибат кўргай феълидан.

* * *

Яҳшидан ёмонни фарқин айламок,
Ҳар икки дунёда бўлур begunoҳ.

* * *

Хар кимга айтма сүзни бехуда,
Оқибати бўлгувчи ёмондир жуда.

* * *

Кимки англамас ҳақлик сўзини,
Жаҳолат йўлига бошлар ўзини.

* * *

Ҳаётки бор экан маشاққат бўлгай,
Ки ранжи тортмагай, роҳат бўлмагай.

* * *

Ҳақ юрса чалинмай одам,
Икки дунёси бекам.

* * *

Кимки элин билмайди,
Кейин қадрия қилмайди.

МЕН ҲАМ

Мен ҳам девона Машрабдек,
Жаҳонни кезайин, дерман.

Бу олам сирларин ундеқ,
Хар ерда сезайин, дерман.

Бўлса имкон шу дунёни,
Эзгуликка безайин, дерман.

Кўриб қолсам нохуш ишларни,
Юз ўтириб кетайин, дерман.

Товоң ёриб дашту чўлда,
Машрабона юрайин, дерман.

Келмас кўлдан ноҳақ йўқ лебон,
Ростий олам этайин, дерман.

ОТАМ ҲАҚИДА

Отам ҳақида эшиттәнларим,
Ҳамон мени ёдымда мангу.
Онам сүзлаб шишшиттәнлари,
Ҳали-ҳали эсимда қайғу.
Үша қургур жангу жадалдан,
Фашист деган ёвуз ажалдан.
Танда оғир жароҳат-яра,
Қайттан эди отанғ бечора.
Фронт орти ишиламоқ керак,
Ҳарна бўлса бўлайин бирга,—
Дея отанғ сувчилик қилди,
Беш кам эллик гектарли ерда,
Боз устига очлик-касаллик
Эттан эди аҳволини тант,
Эсиз-эсиз бевақт аттант.
Силолмасдан бошингни отант,
Юмди қўзин ҳаётдан эрта.
Ҳувиллатиб уйимиз тўрин,
Қолдирганди бизларни ортда,
Деб сўзларди муштипар онам.
Қаранг ажид дунё ишларин,
Ота бўлдим, оталик ҳиссин
Ҳануз қўмсар қўнглим қайтадан,
Қолдирмабди сиймосин, аксин,
Қолдирганда бир дона сурат,
Таскин бўлиб берарди мадад,
Энди уруш бўлмасин, ҳалқим,
Шудир менинг оталик бахтим.

САККИЗЛИК

Йўлда йўловчи тўхтамай юриб,
Кўзлаган манзилга кетиб боради.
Кеттан бўлса ҳамки манзил чўзилиб,
Билмайдики қачон етиб боради.
Лекин ёнидаги дўст қўнглини,
Тўғрилаб қўнглига улаб бўлмайди.
Етишдик деганда тутишиб қўлинни,
Тилларни сўзидан диллар тўлмайди.

ҚАНИЙДИ КҮРСАМ

Қанийди беғубор осмонни күрсам,
Қанийди бекибор иймөнни күрсам.
Қанийди камроқ ёмөнни күрсам,
Қанийди тоза күп инсонни күрсам.
Қанийди бетүсік жағонни күрсам,
Қанийди бекам замонни күрсам.
Қанийди бу қайтмас умр қадрини,
Хамма ҳам бирдек билолса дүстлар.
Қанийди бу армөн юрак дардини,
Табиблар малқами бўлолса дүстлар.
Қанийди беқиёс юргим мардларин,
Тақдирлаб ўрнига қўёлса дүстлар.
Дўстликни эй, Ростий садоқат билан,
Навоий бобомдек этолсак дўстлар.

* * *

Ҳаракатсиз турганда одам,
Мендан сўрап набирам Ҳамдам.
Юрмасак юрмайди бирга,
Юрсак юрар оймомо қайдам.
Бизлар билан шундайин болам,
Оймомодир ҳамиша ҳамдам.

ЭЙ, ТАБИАТ

Эй, табиат яратсанг одам,
Яхшилардан кўп ярат албат.
Ёмонларга бергин инсофу,
Фозилга жон бахш айла фақат.

Мурғак бола туғилган чоёда,
Соф ҳолатда дунёга келгай.
Улгайгач сўнг дейсиз, на чора,
Куш уяда кўрганин қилгай.

Эгам уни яратиб қўйгач,
Ким бўлишин билмасмикин-ё.
Чунки баъзи бандалар дунё,
Аро ўзни санайди танҳо.

ОНА ЗАМИНСАН

Болалик чоғларим, ёшлигим ўтган,
Ногаҳон йиқилсан пешонам ўтган.
Тинчмас жонлари баҳтини тошган,
Она заминдирсан, жонажон замин.

Ота-боболарим дилдирлар сурган,
Фарзандларинг не-не сирларни кўрган.
Бардошинг метиндир соғ-омон турган,
Она заминдирсан, бўл омон замон.

Кўзларига суртар айлар тўгиё,
Таърифга тил ожиз, сахий, бебаҳо.
Сендан наф олади бу ёруғ дунё,
Она заминдурсан, жонажон замин.

Бағрингда бунёддир, минг турфа неъмат,
Табаррук тупрогинг, ўзи бир жонлат.
Ростийни ҳам тоғмоқда завқи саодат,
Она заминдурсан, эй Турон замин.

ЎЗБЕКНИНГ БАХТИЁР ЎҒЛОНЛАРИ

Ўзбекнинг баҳтиёр ўғлонлари бор,
Минг йилда келар инсонлари бор.
Тарихдан ҳеч ўчмас мард дер паҳлавон,
Тилларда ёд бўлган достонлари бор.

Ўзбекнинг нақти ёр, чўлпонлари бор,
Эркни деб кураштан Усмонлари бор.
Шухрати оламни-жаҳонни тутган,
Қиличдан-қаламдан ҳоқонлари бор.

Ўзбекнинг мадҳи ёр, дилда аҳди бор,
Истиқлол машъали, дилда баҳш бор.
Одамлар кун сайин юксалиш сари,
Сўйған юргбоши, тожи-тахти бор.

АЙТ

Раҳмат деб турган улфати ёронга айт,
Бир умрга вафодор севгили жононга айт.

Келтириб ҳалқига у меҳнати-ла катта наф,
Эл-юртга азиз бўлган шуҳрати достонга айт.

Ҳамиша оқил-доно, элга манзур ҳамдам,
Ҳар ишда илгор, чаққон раҳбару ўғлонга айт.

Текиндан айлаб ҳазар, қилмаган нафсин наҳанг,
Ҳалолдан нонин топиб еган-у имонга айт.

Қайга бормай кўраман мисли зар водийни мен,
Айлаган чўлини бўстон қўли гул дехқонга айт.

Эй, Узок, нур сочарга бошпинг қуёш бўлиб,
Она юртим жонажон, жон Ўзбекистонимга айт.

ЧОДАК ТАЪРИФИ

Биродарим аҳли Чодак,
Таъриф айлай Чодак андак.
Қадим юртига деб қасида,
Ёзайин мен шеър-қасида.

Ҳар томонда катта адир,
Боғланишган тоғларига.
Мевалари сероблиги,
Файз киригтар боғларига.

Кенг қишлоқни икки бўлиб,
Ўргасидан оқар сойи.
Сув оқсаки тўлиб-тўлиб,
Оби кавсар роҳат жойи.

Хуш ҳавоси танга роҳат,
Оромижон бир латофат.
Одамлари хуш калом-у,
Меҳмоннавоз, серилтифот.

ОНАДАН ОЛАМГА...

Онадан оламга туғилган чорим,
Меҳринг тортди мени ёноғим.
Олқишилаб кўтарган шараф тупроғим,
Севмасдан бўларми сени жонимдан.

Едириб-кийдириб ўстирдинг ўзинг,
Садоқат бурчига ўргатдинг кўзинг.
Қадрингта егмоққа ўзлигинг-ўзинг,
Севмасдан бўларми сени жонимдай.

Отам ҳам онам сендан кечмаган,
Сени ғаминг билан чориқ ечмади.
Ташвишингда ёнди ўзга демади,
Севмасдан бўларми сени жонимдан

Аждодларим, авлодим, боқдинг-боқсан,
Бахт баҳор диёрим элга ёқасан.
Ростийга ҳам, жону дилга ёқасан,
Севмасдан бўларми сени жонимдан.

ОНАНИ ЗОР ЭТМАНГ

Онани зор эгиб, хўрламанг, дўстлар,
Меҳрини чанқатиб, зор этманг, дўстлар.
Нозу карашмага берилиб кетиб,
Улуглар зотини хор қилманг, дўстлар.

Оғишда суюкли жанона бўлган,
Махраминтнинг онаси хон-она бўлса.
Сени онажонинг ҳам дурдона бўлган,
Оғритиб қалбини хўрламанг, дўстлар.

Жонона ёрингиз, ҳурмат этсангиз,
Кайнона, онани азиз айлангиз.
Аяманг ширин сўзни, ошар қадрингиз,
Мехрибон сиз бўлиб жеркманг, дўстларим.

Иккингиз бирликда ватан бўлиб,
Суйсангиз сиз она ватан жон бўлиб,
Онажон ватани эъзозлаб, суюб,
Онани, ватани қадрланг дўстлар.

Она ҳам ҳурматда, ватан ҳам деб ёр,
Фарзандлар хизматида бўлсин дастёр.
Хизматда ватанга Ростийдек тайёр,
Шайлиқда ўзингиз, шай айланг дўстларим.

ҚАЙДАСАН, БАҲОРИМ МЕНИНГ

Қайдасан, хонзода баҳорим менинг,
Гул севар гулзода, нигорим менинг.

Еллардан сўрайман, субҳи сабодан,
Кўргандир мабодо, дилдорим менинг.

Саломлар йўллайман ишқимни кўшиб,
Эркиндинг ҳавода изҳорим менинг.

Кокилин ўйнармиш менга кўрсатмай,
Шўх эсар шабода, эй ёрим менинг.

Оlamda бир татир, сочар бўй-атир,
Тенги йўқ озода, гулзорим менинг.

Дилдорим васлини таърифлар булбул,
Тонгларда қўйлай, дугорим менинг.

Қайдасан нигорим, Ростий-чун қара,
Софиндим ой юзли дийдорим менинг.

ИШҚИНГ ЪТИ

Ишқинг ўти ипсиз солди тузоқقا,
Кетолмасман, гүзал, сендан йироқقا.

Бир умр жонгинам эркалар бўлдим,
Жон садқа этай нозинг-фироқقا.

Фироқларинг жоним-жонимга роҳат,
Кўнгиллар зор-зордир бўйинг-дудоқقا.

Нозик табассуминг диллар яйратар,
Ишваларинг жонни солар қийноқقا.

Бу юраклар сендан олар куч-кувват,
Оlam шодликларин йигар қучоқقا.

Кел ёнимга ўлтири, севганим малак,
Етдим сендек ой юз, кўзи мунчоқقا.

Кўқдан қуёш боқиб, кутлар баҳтимиз,
Ёр бўлдинг ой санам чиндан Узоқقا.

* * *

Ширин ўйлар-хаёллар, кўриб оласан,
Тинчим бузиб, мени ўтга соласан.

Адирларга юр деб, кўлларим ушлар,
Чорлар қучогига, гуллар, лоласан.

Чарчамасдан чопар, уёқ-буёқقا,
Ёшликни эслатар шўх-шўх боласан.

Қолдингми сен ортда босган изларим,
Найдан яйраб чиқар фифон-ноласан.

Кучсам суюб, жоним, нозик белларин,
Гузалим, юз-юзим силар соч толасан.

Бунча ширин ўйлар, Ростий шод айлар,
Шарпа каби тушсан, қайда қоласан.

МУҲАББАТНИНГ ҚҰЧОФИ

Мұхаббатнинг құчоғида яйраб ўтсам бас,
Садоқатнинг үчогида қайнаб ўтсам бас.

Тонг өзгәріліктерде лолазорда гулдаста туғиб,
Гүзілларнинг қароғига боқыб турсам бас.

Кундуз қүёш, тунда ойнинг жамолларини,
Күптар каби завқи-шавқын гаштін сурсам бас.

Олам-жағон шодликларин, чин дүстлар билан,
Бахтиёр күн, саодатда баҳам күрсам бас.

Яхшиликни йўлларида ҳормай-толмай ҳеч,
Чарчамасдан хузурини кўриб юрсам бас.

Бу ҳаётнинг нуқсонларин-хатоларини,
Адолатнинг пичогида қирсам-ўрсам бас.

Она юртим, жоним Ватан ғамида Ростий,
Элим дея, юртим дея, ёниб-куйсам бас.

ЯХШИЛИК ЙЎЛИДА

Яхшилик йўлида этайлик ижод,
Бу олам биз билан гўзалдир, обод.
Мұхаббат-садоқат чиндан юракда,
Сақлайлик-этайлик кўнгилларни шод.

Тонгларнинг васлинин қайтатдан кўрмак,
Муяссар баҳидан шодланар юрак.
Бу ҳаёт нақадар шириндир-қанддак,
Унутмай яшайлик аҳли одамзод.

Бу дунё сиз-биздан инсофни сўраб,
Тураг доимо, унсиз қалтираб.
Мехр-окибатни кўзларда асраб,
Қолайлик бир умр, дўстлар, умрбод.

Чин күзлардан боқсак, гүзал бир ҳаёт,
Гүзалдай гүзалик баҳш этар најот.
Ростий ҳаёт, меҳрнинг қадрига еттил,
Бу ҳаёт меҳрдан мангу барҳаёт.

ОНА ЮОРТ ҚАДРДОН

Кўзларга суртамиз азиз тўтиё,
Қуёшдан кўр топар нур-зиё.
Бебаҳо ўлкамсан, дунёсан-дунё,
Она юрт қадрдон, бағринг кенг жаҳон.

Мұхаббат-садоқат яшар бағрингда,
Шодликлар-кувончлар тошар бағрингда.
Меҳрдир оқибат, ошар бағрингда,
Она юрт қадрдон, бағринг кенг жаҳон.

Сен фахрим-фурурим, шоним-шавкатим,
Сен қалбда имоним, жоним, шуҳратим.
Кундан-кун равнақим, ортар суратим,
Она юрт қадрдон, бағринг кенг жаҳон.

Амрингни жон-дилларга солиб,
Сен билан яшайман тинч нафас олиб,
Ростийман дейишга халқим бор юлиб,
Она юрт қадрдон, бағринг кенг жаҳон.

ОЙЛАР ЎША, ЙИЛЛАР ЎША

Баҳорларда қолиб кетар,
Болаликни олиб кетар.
Не куйларга солиб кетар,
Йиллар ўша, йиллар ўша.

Кунлар ўтар, ойлар ўтар,
Босиб ўтдинг қанча йўлни.
Демас умринг нима бўлар,
Ойлар ўша, йиллар ўша.

Ажаб әкан дунё иши,
Баҳор, ёзи, кузи, қипши.
Айланади зүр гардиши,
Ойлар ўша, йиллар ўша.

Кунлар қайтар, йиллар қайтар,
Баҳорлардан салом айттар.
Қандай гүзәл ёшлик пайтлар,
Ойлар ўша, йиллар ўша.

Баҳорларда қолиб кетар,
Не куйларга солиб кетар.
Узоқ, умр олиб кетар,
Ойлар ўша, йиллар ўша.

ОЛАМ ГҮЗАЛ

Оlam гүзәл тинчлиқдан турғани билан,
Одам гүзәл саломат юргани билан.
Ахил дүстлар давраси, очилар ҳардам,
Ширин-шырин сұхбатлар курғани билан.
Дунё жантатни ўзи ҳар бир инсонга,
Хақиқатни ҳақ күздан күргани билан.
Күзлар ҳам завқ топар асл мақсаддан,
Бу ҳаёт маъносини сурғани билан.
Жаҳон шодликка түлар, ҳар қачон Узоқ,
Ростий сүзлар ёлғонни, ургани билан.

АЙЛАНАР КУН-КЕЧАЛАР

Тун қўйнида ой чироқ,
Ёруғ этар ҳаммаёқ.
Гүзәл олам бағрида,
Тин олар дүстлар-ўртоқлар,

Ойдан-оидин ой кеча,
Висол дамга бой кеча.
Кўнгилларда оромбахш,
Роҳатлардан жой кеча.

Ой боласи юлдузча,
Түп-түп экан набунча.
Онасига талпинар,
Токи тонглар оттунча.

Тирик жонни күриқлар,
Күкдан ойдин мұралар.
Хар күн тонглар оттанды,
Хаёт олдин сурилас.

Кечалари осуда,
Оlam тинч, жим уйқуда.
Айланар күн-кечалар,
Ростий, гүзалдир жуда.

* * *

Бир күриб висолинг, дилбар жонона,
Хәёллар жойидан ҳаволаб учар.

Қаддинг сары, камолинг күзлар мастана,
Күнгиллар түрини шодликлар қучар.

Күрдиму сени гул, якка-ягона,
Дилларда қайғу-ғам, нолалар ўчди.

Жамолинг васфидан қалблар мардана,
Гүзалик шаробин симириб ичди.

Тинч жойда туролмай Ростий ҳайрана,
Қонларда сайр этар сафролар құчди.

* * *

Мен сени нозик ниҳол, шүх гул, дедим,
Құлларимда сара гул ол, дегандим.
Сен бўлсанг гули раъно ё қизил гул,
Сенга ошиқ бўлдим, булбулим, дедим.

Нозику адо этса ишваларинг,
Топдинг сен, ҳар кечалар күнгил, дедим.
Тоҳири Зухро бўлиб юрсак бизлар,
Кенг кулоч очиб, қутлар йўл-йўл, дедим.

Бу ҳаёт мазмунида садоқат де,
Вафо аҳди чин бўлсин, мўл-кўл, дедим.
Чин муҳаббат ашки рост этса агар,
Сен учун, Ростий ўзи бир қул, дедим.

АЗИЗ ОДАМЛАР

Кўй дўстим, айтма ҳеч армонларини,
Шодликдан дил тожин дармонларини.
Кент дунё доимо тинглаб келади,
Олқишилар, замонлар, фармонларини.

Ҳожи деб, бўжи деб, қўрқитма мени,
Чин дўстинг қучоқга олсин, дей сени.
Аслида яратган кўхна бу дунё,
Ҳақиқат ишидан барчага тенги.

Гоҳида адашса дунё ўйинчоқ,
Одамнинг қўлида бўлар қўғирчоқ.
Унутма эй дўстим, сени-мени ҳам,
Кутади қайси вақт, бир манзил ҳар чоқ.

Сен менга берилган ғанимат дамлар,
Шодликлар ичида ўтсин ҳар дамлар.
Унутма ҳеч маҳал азиз замондош,
Ростий дер азизсиз, азиз одамлар.

МЕНИ ...

Мени нетай дунё севмайди,
Абад тирик олиб қолмайди.
Ўзи каби абадий-мангу,
Йўлларим йўлга солмайди.

Мени дунё камситиб ўтар,
Қўлларимдан ғам силтаб ётар.
Ихтиёрим йўқдир ўзимда,
Вақт ҳаками йўлимни кутар.

Мени дунё назар илмайди,
Рост айтганим писанд билмайди.
Агар этса назарга олиб,
Айганларим нечун қилмайди.

Шириң-аччиқ, ғам-ғусса дунё,
Адолатинг күп, ғусса дунё.
Хақ үйлимини бир күн Ростий,
Не қиласман гар түсса дунё.

БАЪЗАН ДУНЁ ХИРА КҮРИНАР...

Ҳаёси йўқ шарманда юздан,
Ҳақиқатни кўролмас кўздан,
Дил оғритар, бемаза сўздан,
Баъзан дунё хира кўринар.

Файри йўлда хира кўринар,
Хазонрезгилик пайти кузидан,
Гоҳи учар, қалбнинг музидан,
Баъзан дунё хира кўринар.

Умр олар вақтнинг тезидан,
Кўздан нурлар, кетар кезидан,
Эй одамлар, сиз-бизидан,
Баъзан дунё хира кўринар.

Оқни бўяб қалам чизидан,
Ҳаётта айб, нуқсон тизидан,
Ростий гоҳи одам изидан,
Баъзан дунё хира кўринар.

МЕҲРИ ДАРЁ

Мехри дарё оқибатни қилғанлар,
Ўздан ортиқ ётни назар илғанлар.
Шоҳ-гадони бирдек кўриб билғанлар,
Ким бўлса ҳам, бу дунёда бир одам.

Яхшилар ким ёмонликка берилмас,
Баланд тутиб ўзни асло керилмас.
Бу дунёни безатишдан эринмас,
Ким бўлса ҳам, бу дунёда бир одам.

Ҳаёт гўзал чин дўстликдан ҳар маҳал,
Бўлиб келган ширин-шакар, қанд-асал.
Ёш қўнмасин қўзга ҳеч bemахal,
Ким бўлса ҳам, бу дунёда бир одам.

Ким яхшилик, ким ёмонлик этарлар,
Бу дунёдан нима олиб кетадилар.
Ростий эркан муродига етарлар,
Ким бўлса ҳам, бу дунёда бир одам.

* * *

Иссиқ ҳам, совуқ ҳам этар бу дунё,
Кимга кўп, кимга оз етар дунё.
Бир кун келиб, бир кун кетар дунё,
Борга бор, йўққа тор бўлган бу дунё.

Гаплар кўп, кўмир оз ундейин-бундай,
Дунёни ишлари кўп экан шундай.
Йиллар ҳам ўтаркан кечаги кундай,
Борга бор, йўққа тор бўлган бу дунё.

Яхши ҳам, ёмон ҳам олам кўйнида,
Яшайди бир бўлиб, ҳаёт ўйнида.
Не савоб, негуноҳ ортиб бўйнида,
Борга бор, йўққа тор бўлган бу дунё.

Юзига маҳлиё қараттан дунё,
Ўзига бир шайдо яраттан дунё.
Узоқни бир умр сайраттган дунё,
Борга бор, йўққа тор бўлган бу дунё.

ИККИ ДУНЁ ОРАСИ

Икки дунё ораси,
Үтар умр пойчаси.
Минг йил яшар чораси,
Бўлармикан дунёда?

Дунё узра жаҳолат,
Йўқ бўларми қани айт,
Муҳаббатта-муҳаббат
Бўлармикан дунёда?

Оlam ичра аламлар,
Тутармикан ҳеч камлар.
Сиздан бизга ситамлар,
Бўлармикан дунёда?

Дунёда кўп ёмонлар,
Билармикан ёронлар.
Юракда йўқ армонлар
Бўлармикан дунёда?

Дунёда бор саодат,
Саодатта садоқат.
Садоқатта каромат,
Бўлармикан дунёда?

Дунё кимнинг дунёси,
Фирромга кўп вафоси.
Яхшига оз сафоси,
Бўлармикан дунёда?

Икки эшик ораси,
Одамлар овораси.
Икки дунё чорасиз,
Бўлармикан дунёда?

Узоқ, гапинг кам қил,
Сўзлашни мустаҳкам бил.
Аҳли одам бир, рост дил,
Бўлармикан дунёда?

МЕН ДУНЁНИНГ УЙИДА

Мен дунёнинг уйида куйдиму, ёндим,
Фамида, кўйида бир қадар тондим.
Бевафолик қилган, бўлсамда магар,
Бахридан-тафтидан қанчалар қондим.

Дунёда гўр-пишиқ талашни кўрдим,
Бир чети тўлмаган ғалатни кўрдим.
Ҳаммаси бир одам, худонинг қули,
Номлари турфа хил миллатни кўрдим.

Дунёдан кўп нарса ўрганиб олдим,
Бевафо чоғларда адамиб қолдим.
Бу ҳаёт ишқида ҳар қанча ёниб,
Юраклар тўрига муҳаббат солдим.

Бағрингда адашиб қолмайин дунё,
Юзингнада солмайин дунё.
Тузингни ичдим-у оқлайин аммо,
Сендан бир лаънатни олмайин дунё.

ОЛАМ ИЧРА ЯШАР

Оlam ичра яшар оқил ҳам нодон,
Күз ўнгингда төвланар жақон.
Мен зўрман дейди-ю, бир кун нотавон,
Мураккаб дунёдир, мураккаб одам.

Бу дунё эҳтимол туйнуксиз қаср,
Ичра кўп абадий ёзилмаган сир.
Бизларни ҳар доим этадир асир,
Мураккаб дунёдир, мураккаб одам.

Айтанинг ҳаммаси юз фоиз бўлмас,
Бормикан дунёда нафсиға қулмас.
Ҳақиқат бозори чаққонмас, доим,
Мураккаб дунёдир, мураккаб одам.

Ё яхши, ё ёмон тўлиб кетмаган,
Ё яхши, ё ёмон тўлиб келмаган.
Ростий, ким бор экан, ўлиб кетмаган,
Мураккаб дунёдир, мураккаб одам.

СЕН ТОМОН ЮРАЙ, ДЕРМАН

Сен томон юрай, дерман,
Ой юзингни кўрай, дерман.
Бир бўлиб тун-кечалар,
Ширин суҳбат қурай, дерман.

Сенга жоним, қурбон бўлай,
Ел текизмай посбон бўлай.
Минг айланиб ҳар он бўлай,
Ёнгинингда турай, дерман.

Сен ўзингсан жаҳоним, деб,
Лайли каби ҳандоним, деб.
Ширин-Лайло, жоним, деб,
Васлинг завқин сурай, дерман.

Офтоб ошно жамолингта,
Қадли-қомат, камолингта.
Ростий боқиб зилолингта,
Ҳар дам сени кўрай дерман.

ГЎЗАЛ БИР ИЖОД

Умрнинг ҳар учкун лаҳзаларида,
Ширин дам, хаёллар, қанчалар мазмун.
Бу ҳаёт ташвиши лаҳчаларда,
Дунёдир бетиним айланар ҳар кун.

Ўтар вақт дамлари, ғанимат фурсат,
Онларда мавж урар, гўзал бир ҳаёт.
Чамандан ўзга бахту-саодат,
Иzlайди доимо, асл одамзот.

Накадар роҳатбахши олам-жаҳонлар,
Етказар дилларга олам-жаҳонлар.
Жаннатта ўжшаган, ёргу жаҳонда,
Бебаҳо-беқиёс ҳар ўтар онлар.

Куёшнинг тафтидан айланар ҳаёт,
Ҳаётнинг шаштидан куйланар баёт.
Бир гўзал оламдан завқларни олиб,
Ростийда қайнайди гўзал бир ижод.

* * *

Феъли паст одамни шайтон, дейдилар,
Шайтонга дарс бўлар инсон, дейдилар.

Қарангки, баъзи бир одамдан ҳатто,
Бекиниб қочармиш шайтон, дейдилар.

Бўхтонни-ғийбатни олиб қочарлар,
Рост сўзлар кишини «ёлрон», дейдилар.

Заҳирини пинҳона тилидан сочар,
Беюзни ўхшатар «илон», дейдилар.

Ўзига ўхшаган бадкирдор бўлса,
Кўкларга кўтариб «чаққон», дейдилар.

ЁНГИНАМДА ҮЛТИРСАНГ, ДИЛБАР

Сени Лайло десамда агар,
Ўзгаларга бермасман магар.
Сен гўзалсан шунчалар қадар,
Ёнгинамда ўлтиранг, дилбар.

Кўзларингдир тонгларда ҳулкар,
Жонларига ўтларни пуркар.
Бўлар-бўлдинг ҳажрингдан қутқар,
Ёнгинамда ўлтиранг, дилбар.

Нозу адo этиб сузилиб,
Тураг бўлсанг кўнгил бузилиб.
Кетар вақтим, ишқим чўзилиб,
Ёнгинамда ўлтиранг, дилбар.

Бошқаларга бермасман магар,
Сени Лайло десамда агар.
Ростий учун гўзалсан қамар,
Ёнгинамда ўлгирсанг, дилбар.

СЕНДАМИШ КЎНГИЛ

Боғларимга тўлдирмай булбул,
Сени чорлай боғимга, Ойгул.
Кел-кел гўзал, соchlари сунбул,
Иҳтиёrim сендашиб, кўнгил.

Кучоғимда бир даста гуллар,
Сени кугар диллар ҳам йўллар.
Сени қутлар ўнглардир-сўллар,
Ихтиёрим сендашиб, кўнгил.

Ошиқларни мафтун айлатар,
Боғларимда булбул сайратар.
Кел, гўзалим, Ростий яйратар,
Ихтиёрим сендашиб, кўнгил.

Қошлари ёй, қаро соч-сунбул,
Ҳажрингдаман сайроқи булбул.
Асирингмаҳ бўлайин бир қул,
Ихтиёрим сендашиб, кўнгил.

БУ ЖОНИМГА НИМА СИФМАС

Бу жонимга нима сиғмас,
Алам-дардни кўнглим йиғмас,
Ҳасратларим опиб кетмас,
Дилим чок-чок этар тиғмас.

Мен шодликни истарман-рост,
Қадр-қиммат этарман-рост.
Чин дўстликни улуғ айлар,
Куёш каби боқарман-рост.

Даво эрур нури менга,
Қаро кўзлар кўри менга.
Тушиб турсин ҳар дам аро,
Кўз гавҳари нури менга.

Кўнгил, ҳарғиз маҳзун бўлма,
Ростий, зинҳор дилхун бўлма.
Сенга ҳақ дўст ҳамкоринг бор,
Озиб-тўзиб юпун бўлма.

ЖОНИМ ОТАЖОН

Сиз күзларим нури, ёруғ-жаҳонимсиз,
Сиз юрагим күри, мадор-дармонсиз.
Сиз күнгил гуури, шарафим-шонсиз,
Мехрибон-қадрдон, жоним отажон.

Сүзлашмоққа ширин тиллар бергансиз,
Яшамоққа узоқ йиллар бергансиз.
Инсоний хүшфөйл феъллар бергансиз,
Мехрибон-қадрдон, жоним отажон.

Боқарман ҳар томон ўнгут сўлимсиз,
Босган изларим, юарар йўлимсиз.
Яхшилик ушларда икки кўлимсиз,
Мехрибон-қадрдон, жоним отажон.

Мен учун қуёшсиз, олтиндир-бошсиз,
Мен билан юргувчи, ёнимда ё сиз.
Рости билан ҳамроҳ, дилда йўлдошсиз,
Мехрибон-қадрдон, жоним отажон.

ЕМ-ХЎРАК ДУНЁ

Кундуз-кечалар тинмай айланар,
Келди-кегини билмай айланар.
Назар-писанд қылмай айланар,
Безовта, нотингч, жонсарак дунё.

Олишни билар, қайтишни билмас,
Ҳақиқатни, рост айтишни билмас.
Күнгил тулиб ҳеч айнишни билмас.
Мазахӯрагу ем-хўрак дунё.

Тўғри йўлида ҳаргиз юролмас,
Кўз-кўзни ўяр, тинч бир туролмас.
Чапта буралар, ўнгта буралмас,
Фижир-ғижирлар, чархпалак дунё.

У ёққа чопар, бу ёққа чопар,
Изғиган бўрон нимани топар.
Вақт эса зимдан, билдирамай қопар,
Умр учирар, елвизак дунё.

Кунлар, ой, йиллар, суюнган тоғи,
Янги зотларни кутар қучоги.
Ростийни кутар мангу «чорбоги»,
Оч кўзи тўлмас, ем-хўрак дунё.

* * *

Тўғри агар босмас экан қадамлар,
Тинч дунёни нотинч этар одамлар.
Аҳиликни тилаб, инсофни сўраб,
Одамларга боқиб тураг оламлар.

Гўзал бу оламнинг гўзаллиги рост,
Сақданар инсонлар билан ҳар дамлар.
Бўладир ҳақ диллар, кўпайсинг бир кун,
Одамлар кўрмасин сира ситамлар.

Феруза гумбазли осмон тагида,
Кезадир-камаяр, ғамлар-аламлар.
Ростий гулга безар оламни дўстлик,
Дунёни тинч сақлар сахий-ҳотамлар.

ШАЙТОНЛИК НИҚОБИНИ...

Шайтонлик ниқобини кийиб қўйишдан,
Соҳгадир тилларда дўстни суйищдан.
Кўнгилда ёмонлик, ҳасад уйишдан,
Кўрқаман-кўрқаман ўзимдан-ўзим.

Ман-манлаб димоғдор бўлиб кетищдан,
Ўзага ногаҳон жабр этишдан.
Ғаддорлик йўли билан ният этишдан,
Кўрқаман-кўрқаман ўзимдан-ўзим.

Зарарим эл-юрт, баъзан тегищдан,
Мард бўлиб номардга бошни эгищдан.
Юракка адашиб, ёлғон йигищдан,
Кўрқаман-кўрқаман ўзимдан-ўзим.

Ҳар йўлда саргардон-сарсон юрищдан,
Дунёни баъзида бадбин кўрищдан.
Мақтаниб Ростий кўп лофлар урищдан,
Кўрқаман-кўрқаман ўзимдан-ўзим.

БУ ҲАЁТ ОҚИМИ

Бу ҳаёт оқими кўлларда яшар,
Бу ҳаёт оқими чўлларда яшар.
Бу ҳаёт оқими йўлларда яшар,
Қизик, бир дунёда қизиқ ишлар бор.

Яхшидир-ёмондир, йўлларда Кезар,
Гўзал бир оламда нималар сезар.
Яхшидир оламда, нималар сезар,
Қизик, бир дунёда қизиқ ишлар бор.

Олиқлар гўзаллар ҳажрида ёнар,
Бу дунё шамснинг ўтидан ёнар.
Асл мард эмасдир, юртидан тонар,
Қизик, бир дунёда қизиқ ишлар бор.

Йўллар йўлларга тугаш, замин айланар,
Фалакда ўт-куёш, чақин айланар.
Ростий кўзлар кўзга яқин айланар,
Қизик, бир дунёда қизиқ ишлар бор.

МУНДАРИЖА

Нормурод Нарзуллаев. Камтар шоир ва камтарона шеърлар	3
Лайлода бўлмас	4
Йўлингизга интизор	4
Ўлтирай	5
Лола янглиғ қирмизинга	5
Қуёш, менинг онамсан...	6
Наврўз, сени соғиндим	6
Тўхта, болам...	7
Бир қара	7
Қани	8
«Қаро дейму, қалам қошлар кўзингта...»	8
«Қуёш ҳам оламга сочмасди зиё...»	9
Топар	9
Тонгда эсган хупбўй	9
Вақт	10
Бўлмаса	10
Қўймасин	11
Тўртликлар	11
Тўй ҳақида	16
Ёшликни қўмсаб	16
Тўртликлар	16
Нега бир кам, дейдилар	18
Мехр-оқибат	19
Хайр, мактаб	19
«Ёшлик пайтига...»	20
Раво кўрмадим...	20
Билмасак тарихни...	21
Саккизлик	22
Туюқлар	22
Тўртликлар	22
Ҳақиқат	29
Не учун келдим	29
Ҳаёт бундан ҳам	30
Яхшилар кўпайса	30
Кўнгил кўнгилни топса	31

Мен ҳам	31
Яхши устига яхши	31
Халқ сўзи	32
Асли тоза	32
Сизда кўрдим	32
Сирдарёning ўнг юзида	33
Баҳор қайтганда	33
Равзолар этди	34
Васлинг — жамолинг	34
Бахтимсан ўзинг	35
Қайлардасиз, қайдасиз?	35
Кутар эдим	36
Замондошим — замондош	36
Кўзга суртар юртимсан	36
Севганим айтай	37
Субҳидам тонгларда	37
Гўзалим, ҳажрингда	38
Жон ширин, жонон гўзалдир	38
Гўзал инсонни топдим	38
Ширин сўздан юксак	39
Одамлар-ей, одамлар	39
«Бирдан ҳаво гулдураб...»	40
Даъват	40
Ҳаёт кемтиқ, дейдилар	40
Она	41
Қарғалар қағиллашар	41
Болалигим	41
Ботирлар ўлмайди	41
Ёшлик ва баҳор	42
Сир бўйида	42
Бобо дехқон	43
«Эй, азиз, мангуга бош қўйганлар...»	43
«Яраттан ҳам, кийигизган ҳам...»	43
Тўғри сўзланг	43
Ўз ақлидан ташвишда инсон	44
Савол	44
«Иисоф борми деркан ноинсоф...»	45
Она	45
Тасаввур	46
Үрикнинг даволиги	46
Нега келдим ҳаётта	46
Ҳаёт	47
Онамга	47

Изладим	47
Шеър ёзаман	48
Қайси маъкул	49
Тўртлик	49
Хаёллар	49
«Подшатада бўлганимисиз...»	50
Ундайди юрак	50
Сувлар	50
Фурумсарой	51
Бебаҳо юртим	51
Нигоҳдар тўқнашди	51
Туюқ	52
Дунё мазаси	52
Фардлар	52
Мен ҳам	53
Отам ҳақида	54
Саккизлик	54
Қанийди курсам	55
«Ҳаракатсиз турганда одам...»	55
Эй, табиат	55
Она заминсан	56
Ўзбекнинг баҳтиёр ўғлонлари	56
Айт	57
Чодак таърифи	57
Онадан оламга	58
Онани зор этманг	58
Қайдасан, баҳорим менинг	59
Ишқинг ўти	60
«Ширин ўйлар-хаёллар, кўриб оласан...»	60
Муҳаббатнинг кучоги	61
Яхшилил йўлида	61
Она юрт қадррон	62
Ойлар ўша, йыллар ўша	62
Оlam гўзал	63
Айланар кун-кечалар	63
«Бир кўриб висолинг, дилбар жонона...»	64
«Мен сени нозик ниҳол, шўх гул, дедим...»	64
Азиз одамлар	65
Мени	65
Баъзан дунё хира кўринар	66
Мехри дарё	66
«Иссиқ ҳам, совуқ ҳам этар бу дунё...»	67
Икки дунё ораси	68

Мен дунёниң уйида	68
Оlam ичра яшар	69
Сен томон юрай, дерман	69
Гүзал бир ижод	70
«Феъли паст одамни шайтон, дейдилар...»	70
Ёнгинамда ўлтирсанг, дылбар	71
Сендамиш күнгил	71
Бу жонимга нима сиғмас	72
Жоним отажон	73
Ем-хұрак дунё	73
«Тұғри агар босмас экан қадамлар...»	74
Шайтонлик ниқобиви...	74
Бу ҳаёт оқими	75

Адабий-бадиий нашр

Узоқ Исмоилов

ҚУЁШ, МЕНИНГ ОНАМСАН

Шеърлар

Муҳаррир Салим АШУРОВ
Бадиий муҳаррир Баҳриддин БОЗОРОВ
Тех.муҳаррир Вера ДЕМЧЕНКО
Мусаҳдиҳ Дилрабо МИНГБОЕВА
Компьютерда саҳифаловчи Екатерина НАЗАРОВА

Муқова «Artlol» дизайн марказида тайёрланди

ИБ 3936

Босишига 23.08.2004й. да рухсат этилди. Бичими 84x108 1\32.
Босма тобоги 2,5. Шартли босма тобоги 4,20.
Адади 1000 нусха. Буюртма № 203.
Баҳси келишилган нархда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.
«Ёшлар матбуоти» босмахонасида босилди.
700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.